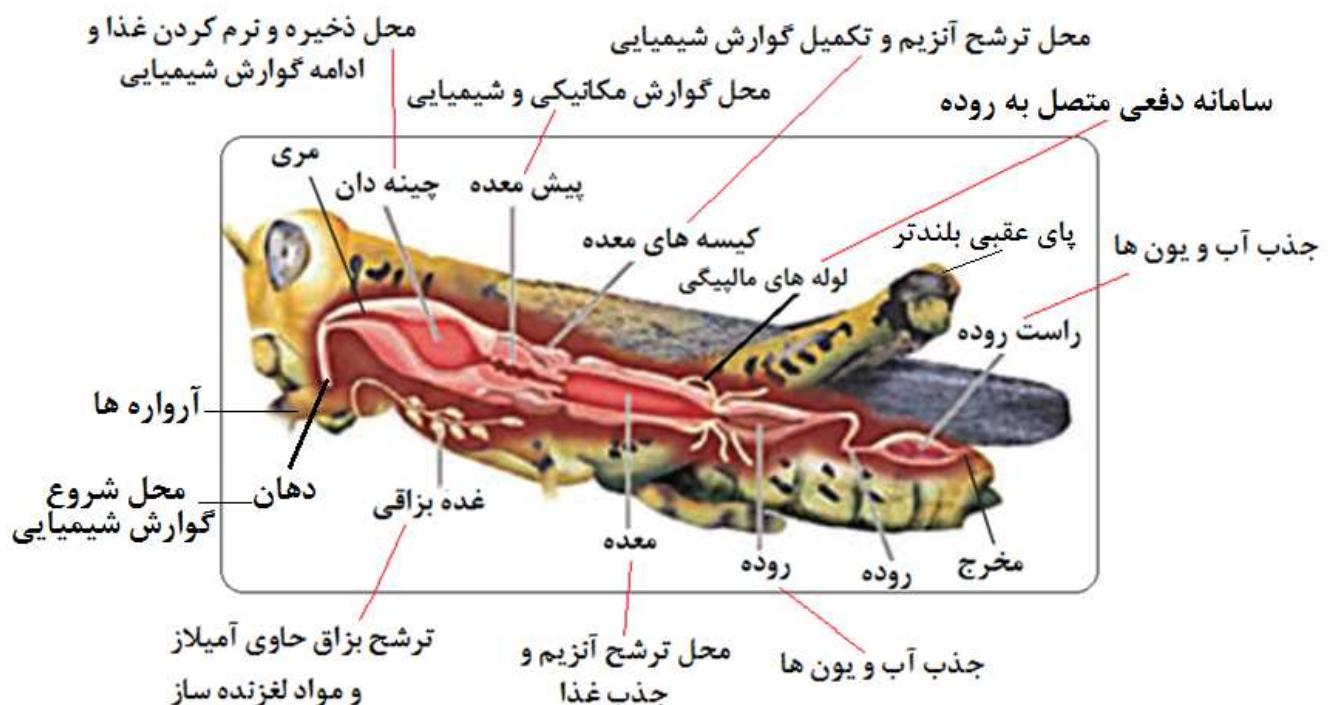

به نام خدا

یک جانویسی مباحث جانوری

(در کتب زیست شناسی دوره دبیرستان)

تهیه و تنظیم: نظام جلیلیان دبیر زیست شناسی خرمشهر

کنکور ۹۹

زیست شناسان جانداران را در پنج فرمانرو یا گروه بزرگ قرار می دهند (باکتری ها، آغازیان، قارچ ها، گیاهان و جانوران). در همه جانداران، سلول واحد ساختاری و عملی حیات است و می توان گفت که همه آن ها هفت ویژگی زیر را با هم دارند: نظم و ترتیب، هم ایستایی (هموئوستازی)، رشد و نمو، فرایند جذب و استفاده از انرژی، پاسخ به محیط، تولیدمثل و سازش با محیط. تعداد کروموزوم های جانداران مختلف (به جز باکتری ها) از ۲ تا بیش از ۱۰۰۰ عدد متغیر است.

جدول رده بندی جانداران (برای مطالعه)

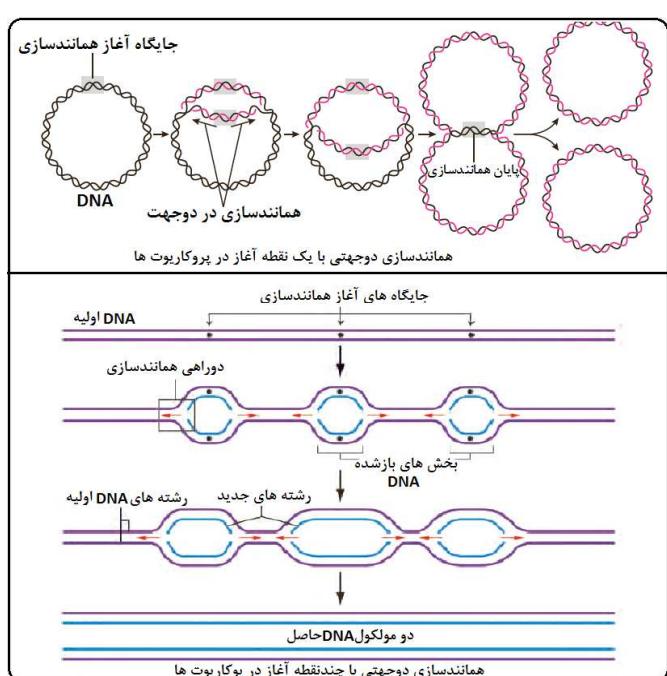
آرکی باکترها (باکتری های باستانی)	بروکاریوت ها (باکتری ها)			
متانوزن، هالوقبل، ترموفیل				
کوکوس ها، پاسیل ها، اسپریل ها				
آمیبی ها، مژک داران، تازگ داران، هاگداران	بروتوزوا			
کپک مخاطی سلولی، کپک پلاسمودیومی، کپک آبزی	کپک مانند			
جلبک های سبز، قرمز، قهوه ای، دیاتوم ها	جلبک ها			
کپک سیاه نان	زیگومیکوتا			
مخمر و قارچ فتجانی	آسکومیکوتا			
قارچ چتری، پنکی، زنگ، سیاهک	بازدیدومیکوتا			
خرزه، هپاتیک (چنگروات)	بی آوند			
سرخس	نهاتزادان آوندی (سرخس ها)			
کاج، سرو	مخروطی	بازدادنگان		
نخود، لویا، عدس	دوله	نهاندانگان		
گندم، جو، برنج، خرما، ذرت	نک لبه			
شیشه ای، آهکی، شاخی	اسفنج ها			
مرجان، شفائق دریابی، عروس دریابی، هیدر	کیسه ننان			
پلاناریا، کرم کدو (نتیبا)، کرم کبد	بهن			
آسکارس، کرمک	لوله ای			
زالو، کرم خاکی، نتنیس	حلقوی			
ونوس، کاردیوم	دوکفه ای ها			
حازرون، لیسه	شکم پایان			
زمت مرکب، هشت با (اختابوس)	سرپایان			
بیگو، خرخاکی، دافنی، کشنی چسب	سخت بوسنان			
صدبابا، هزاربا	هزارپایان			
عنکبوت، عقرب، رطیل	عنکبوتیان			
ملخ، سوسک، بروانه، بید، مورچه	حشرات			
توتیای دریابی، ستاره دریابی، ستاره شکننده	خاربوبسان			
لامبری	دهان گرد			
کوسه ماهی، سفره ماهی	غضروفی			
ماهی کبور، ماهی کفال، ماهی سفید، ماهی قرمز	استخوانی			
سمندر	دم دار			
وزغ، بوسٹ زیر و خشک	بی دم			
قوریاغه، بوسٹ زرم و مرطوب				
مارمولک، سوسمار، لاک بشست، مار، تمساح	خزندگان			
شترمرغ، عقاب، جغد، مرغ و خروس، سیسک، مرغ عشق، مرغ جولا، سهره	برندگان			
بلاتی بوس (نوک اردکی)، اکیدنه (مورچه خوار خاردار)	تخم گذار			
کانگورو، اوپاسوم	کیسدار			
انسان، میمون، گار، گوسفند، لمور	جفت دار			

پروکاریوت‌ها و یوکاریوت‌ها

بر اساس وجود یا عدم وجود غشای هسته، جانداران را در گروه پروکاریوت و یوکاریوت قرار می‌گیرند. در پروکاریوت‌ها (بیش هسته‌ای‌ها) که شامل همه باکتری‌ها می‌شوند، مولکول‌های وراشتی در غشا مخصوص نشده و کروموزوم اصلی به صورت یک مولکول DNA حلقوی است که در سیتوپلاسم قرار دارد و به غشای سلول متصل است. پروکاریوت‌ها علاوه بر DNA اصلی ممکن است مولکول‌هایی از RNA دیگر به نام دیسک (پلازمید) داشته باشند درواقع پلازمید یک مولکول RNA دو رشته‌ای و خارج کروموزومی است که معمولاً درون باکتری‌ها والبته بعضی قارچ‌ها مثل مخمرها وجود دارد و می‌تواند مستقل از ژنوم میزبان و با کمک آنزیم‌های میزبان، همانندسازی کند. پلازمیدها را کروموزوم‌های کمکی نیز می‌نامند چون حاوی ژن‌هایی هستند که در کروموزوم اصلی باکتری وجود ندارند. مثلاً ژن مقاومت به آنتی بیوتیک در پلازمید قرار دارد.

اغلب پروکاریوت‌ها فقط یک جایگاه آغاز همانندسازی در DNA خود دارند. در ضمن پروکاریوت‌های دارای یک نوع RNA پلی‌مراز و یوکاریوت‌ها دارای چندین نوع از این آنزیم هستند.

در یوکاریوت‌ها (هوهسته‌ای‌ها) که بقیه موجودات زنده یعنی آغازیان، قارچ‌ها، گیاهان و جانوران را شامل می‌شوند در هر کروموزوم به صورت خطی است و مجموعه ای از پروتئین‌ها که مهم‌ترین آن‌ها هیستون‌ها هستند همراه آن قرار دارند.

بیشتر DNA درون هسته قرار دارد که به آن DNA هسته ای می‌گویند. در یوکاریوت‌ها علاوه بر هسته در سیتوپلاسم نیز مقداری DNA وجود دارد که به آن DNA سیتوپلاسمی می‌گویند. این نوع از DNA که حالت حلقوی دارد در میتوکندری (رآکیزه) و پلاست (دیسه) دیده می‌شود.

در یوکاریوت‌ها، آغاز همانندسازی در چندین نقطه در هر کروموزوم انجام می‌شود. در ضمن، تعداد جایگاه‌های آغاز همانندسازی در یوکاریوت‌ها حتی می‌تواند بسته به مراحل رشد و نمو تنظیم شود.

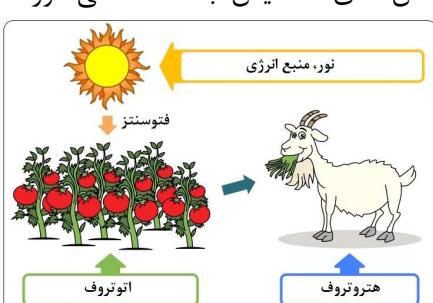
انواع جانداران بر اساس روش کسب انرژی:

جانداران را بر اساس شیوه کسب انرژی در دو گروه اوتوفروف و هتروفروف قرار می‌دهند. اوتوفروف‌ها می‌توانند با استفاده از انرژی نور خورشید یا از انرژی واکنش‌های اکسایشی، مواد آلی را از موادمعدنی (مثل CO₂ و H₂O یا H₂S) بسانند اما هتروفروف‌ها این توانایی را ندارند.

اتوفروف‌ها:

گیاهان (بجز انواع کاملاً انگل مثل گل جالیز و گیاه سیس)، برخی باکتری‌ها و برخی آغازیان اوتوفروف‌اند. اوتوفروف‌هایی که برای تبدیل مواد معدنی به مواد آلی از انرژی نور خورشید استفاده می‌کنند فتوسنترزکننده نامیده می‌شوند. جالب است که بخش عمدهٔ فتوسنترز را جاندارانی انجام می‌دهند که گیاه نیستند و در خشکی زندگی نمی‌کنند. فتوسنترزکنندها خود به دو گروه اکسیژن‌زا و غیراکسیژن‌زا تقسیم می‌شوند. همه اوتوفروف‌ها کربن دی اکسید را تثبیت می‌کنند.

اتوفروف‌هایی که انرژی مورد نیاز برای ساختن مواد آلی از مواد معدنی را از واکنش‌های اکسایش به دست می‌آورند شیمیوسنترزکننده نام دارند.

هتروفروف‌ها: بیش از ۹۵ درصد جانداران، هتروفروف‌اند. همه جانوران و قارچ‌ها، بیشتر باکتری‌ها و آغازیان (مثل پارامسی و آمیب) و همچنین گیاهان کاملاً انگل، هتروفروف هستند. هتروفروف‌ها و اوتوفروف‌ها دارای نمونه‌های تک سلولی و پرسلوی، یوکاریوتی و پروکاریوتی هستند.

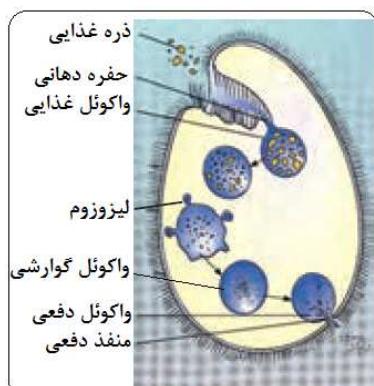
انواع جانداران بر اساس روش کسب انرژی			
این گروه با شکستن آب، گاز اکسیژن تولید می کنند. گیاهان، سیانوباکتری ها و آغازینی همچون جلبک ها در این گروه قرار دارند. در این جانداران، رنگیزه کلروفیل وجود دارد، هرچند ممکن است کلروپلاست نداشته باشد مثلاً سیانوباکتری ها دارای کلروفیل a هستند اما کلروپلاست ندارند.	اکسیژن زا	فتوسنتز کننده (استفاده از انرژی نور خوشید برای ساخت مواد آلی)	
این گروه کربن دی اکسید را جذب می کنند، اما اکسیژن تولید نمی کنند؛ زیرا منبع تأمین الکترون در آن ها ترکیبی به غیر از آب مثلاً H_2S است. باکتری های گوگردی ارغوانی و سبز در این گروه جای دارند که به جای اکسیژن، گوگرد تولید می کنند. رنگیزه فتوسنتزی در این گروه، باکتریوکلروفیل است.	غیراکسیژن زا		اتوتروف ها
انواعی از باکتری ها هستند که در معادن، اعمق اقیانوس ها و اطراف دهانه آتششان های زیرآب وجود دارند و از کربن دی اکسید، ماده آلی می سازند و انرژی لازم برای این کار را از اکسایش موادمعدنی به دست می آورند. به عنوان مثال، باکتری های نیترات ساز که آمونیوم را به نیترات تبدیل می کنند، از باکتری های شیمیوسنتز کننده اند. آمونیوم خاک توسط باکتری های تشییت کننده از نیتروژن هوا یا توسط باکتری های آمونیاک ساز از مواد آلی تولید می شود.	تولید کننده نیترات	شیمیوسنتز کننده (استفاده از انرژی واکنش های اکسایشی برای ساخت مواد آلی)	
این گروه از جانداران، از مواد آلی به عنوان منبع انرژی استفاده می کنند و خود تولید کننده نیستند.			هتروتروف ها
اوگلنا جانداری تک سلولی و تاژک دار و همچون جلبک ها از آغازین فتوسنتز کننده است. این جاندار در حضور نور فتوسنتز می کند و در صورتی که نور نباشد، کلروپلاست های خود را از دست می دهد و با تغذیه از مواد آلی، ترکیبات مورد نیاز خود را به دست می آورد (زنگی هتروتروفی).			
انواعی از گیاهان انگلی وجود دارند که همه یا بخشی از آب و مواد غذایی مورد نیاز خود را از گیاهان فتوسنتز کننده دریافت می کنند یعنی برخی گیاهان انگل برخلاف گل جالیز و گیاه سیس، زندگی کاملاً انگلی ندارند و فتوسنتز نیز انجام می دهند.			
$6CO_2 + 6H_2O + LIGHT \longrightarrow C_6H_{12}O_6 + 6O_2$		واکنش فتوسنتز اکسیژن زا در گیاهان	
$6CO_2 + 12H_2S + LIGHT \longrightarrow C_6H_{12}O_6 + 12S + 6H_2O$		واکنش فتوسنتز غیراکسیژن زا در باکتری ها	

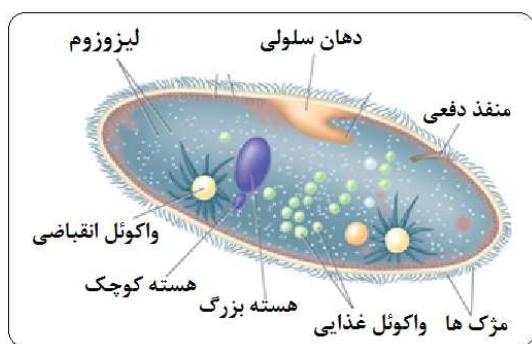
جانداران تک سلولی

فرمانرو گیاهان و جانوران نمونه‌ی تک سلولی ندارند اما همه باکتری ها، انواعی از آغازین (مثلاً پارامسی و آمیب) و برخی از قارچ ها (مثلاً مخمر) تک سلولی اند. در تک سلولی ها به دلیل اندازه کوچک، نسبت سطح به حجم زیاد است. در ادامه، جانداران تک سلولی مورد بررسی قرار می گیرند:

پارامسی: برخی تک سلولی ها مواد مغذی را از سطح سلول و به طور مستقیم از محیط جذب می کنند (مثلاً آمیب) اما در پارامسی که گوارش درون سلولی دارد جذب مواد غذایی با واکوئل گوارشی و از منطقه ای خاص به نام دهان سلولی انجام می گیرد و دفع نیز از محل منفذ دفعی انجام می شود.

در این مژکدار، حرکت مژک ها غذا را از محیط اطراف به حفره دهان منتقل می کند. در این حفره، مژک ها بلندترند. در انتهای حفره، ذرات غذا را روش اندوسیتوز و با صرف ATP وارد سلول می شوند و واکوئل غذایی تشکیل می شود. واکوئل غذایی درون سیتوپلاسم حرکت می کند. اندامکی به نام کافنده تن (لیزوژوم)، که دارای آنزیم های گوارشی است به آن می پیوندد و آنزیم های خود را به درون واکوئل غذایی آزاد می کند. در نتیجه، واکوئل گوارشی تشکیل می شود.

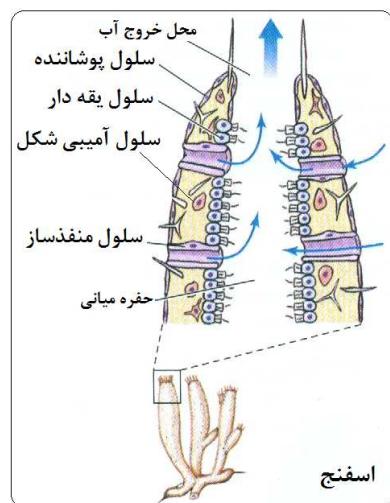
مواد گوارش یافته، جذب می شوند و مواد گوارش نیافته در واکوئل باقی می مانند. به این واکوئل، **واکوئل دفعی** می گویند. محتويات این واکوئل از راه **منفذ دفعی** پارامسی خارج می شود.

در پارامسی همانند سایر تک سلولی ها گازهای تنفسی می توانند مستقیماً بین سلول ها و محیط مبادله شوند. از طرفی هر چند در بسیاری از تک سلولی ها تنظیم اسمزی با کمک انتشار انجام می شود اما در برخی دیگر مانند پارامسی، آبی که در نتیجه اسمز وارد می شود به همراه مواد دفعی توسط گُریچه های انقباضی (دو عدد) و با صرف ATP دفع می شود.

جاندارن پرسلولی

اسفنج ها: اسفنج ها ساده ترین جانوران بی مهره هستند. اسفنج ها سامانه انتقال ویژه ای دارند. در اسفنج ها به جای گردش درونی مایعات، آب از محیط بیرون از طریق سوراخ های دیواره به حفره یا حفره هایی وارد، و پس از آن از سوراخ یا سوراخ های بزرگ تری خارج می شود. عامل حرکت آب سلول های یقه دار هستند که تاژک دارند. طبق شکل، حداقل چهار نوع سلول در اسفنج ها وجود دارد.

مرجان ها (کیسه تنان)

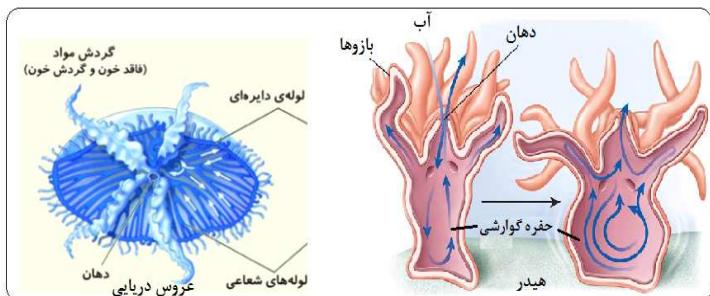
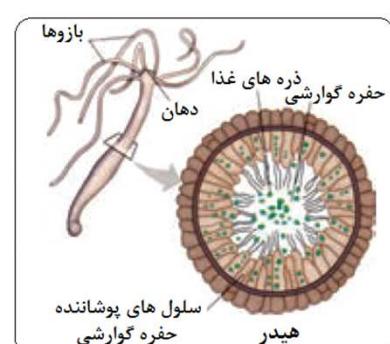

بسیاری از جانوران، درون بدن خود جایگاه ویژه ای (حفره گوارشی و لوله گورشی) برای گوارش غذا دارند. این جایگاه در خارج از محیط داخلی یعنی خارج از خون و سلول های بدن است؛ به این ترتیب، آنزیم های گوارشی در این جایگاه ریخته می شوند و غذا، گوارش برون سلولی پیدا می کند.

گوارش در بی مهرگانی مانند مرجان ها (هیدر، عروس دریایی و شقاپق دریایی)، در کیسه منشعبی به نام حفره گوارشی انجام می شود. این حفره فقط یک سوراخ برای ورود و خروج مواد دارد. گردش مواد نیز درون همین کیسه و انشعابات آن انجام می شود. سلول هایی در این حفره، آنزیم هایی ترشح می کنند که فرایند **گوارش برون سلولی** را آغاز می کنند. سلول های این حفره، مواد مغذی را با بیگانه خواری (فاغوسیتوز) دریافت می کنند و فرایند **گوارش درون سلولی** را در واکوئل های غذایی و با دخالت لیزوزوم ها ادامه می دهند. در هیدر، اغلب سلول های لایه داخلی دارای تاژک هستند. در این جاندار غذا توسط بازوها به دهان وارد می شود.

در برخی کرم های پهن، نظیر پلاناریا، کیسه گوارشی منشعبی وجود دارد و روش مشابهی در تغذیه مشاهده می شود.

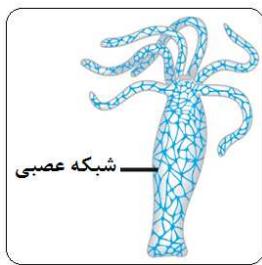
در مرجانیان مثل هیدر آب شیرین، کیسه گوارشی پر از مایعات علاوه بر **گوارش**، **وظیفه گردش مواد** را نیز بر عهده دارد. در عروس دریایی، این سامانه انشعاب های متعددی دارد که به گردش مواد در چتر و بازو های جانور کمک می کند. در این جانوران حرکات بدن نیز به جایه جایی مواد کمک می کند.

ساختر اسکلت در جانوران متفاوت است، ولی می توان انواع اسکلت در جانوران را به سه گروه آب ایستایی (هیدرواستاتیک)، بیرونی و درونی طبقه بندی کرد. اسکلت آب ایستایی در اثر تجمع مایع درون بدن به آن شکل می دهد. عروس دریایی اسکلت آب ایستایی دارد.

در این جانوران، با فشار جریان آب به بیرون، جانور به سمت مخالف حرکت می‌کند. این حالت مانند حرکت بادکنک هنگام خالی شدن هوای آن است و باعث رانده شدن بادکنک در خلاف جهت خروج هوا می‌شود.

تنفس: همانطوری‌که اشاره شد در جانورانی که همه سلول‌های بدن آنها به محیط بیرون دسترسی دارند مثل کرم پهنه‌یا هیدر آب شیرین، گازهای تنفسی می‌توانند مستقیماً بین سلول‌ها و محیط با انتشار مبادله شوند. اما در سایر جانوران، ساختارهای تنفسی ویژه‌ای (تنفس نایدیسی، پوستی، آبششی و ششی) مشاهده می‌شود که ارتباط سلول‌های بدن را با محیط فراهم می‌کنند.

دستگاه عصبی: ساده‌ترین ساختار عصبی، شبکه‌ی عصبی در هیدر است. این شبکه‌ی عصبی مجموعه‌ای از نورون‌هایی پراکنده در دیواره بدن هیدر و بازوی‌های آن است که با هم ارتباط دارند بنابراین دستگاه عصبی هیدر فاقد تقسیم بندی محیطی و مرکزی است. در هیدر، تحریک هر نقطه از بدن جانور در همه سطح آن منتشر می‌شود. شبکه‌ی عصبی سلول‌های ماهیچه‌ای بدن را تحریک می‌کند.

شقایق دریابی که از مرجان هاست بازوی‌ای دارد که با تحریک مکانیکی (تماس) آن‌ها را منقبض می‌کند. اما به حرکت مداوم آب پاسخ نمی‌دهد زیرا حرکت آب، محرک تکراری است و سود و زیانی برای آن ندارد لذا رفتار عادی شدن (خوگیری) شکل می‌گیرد.

کرم‌ها

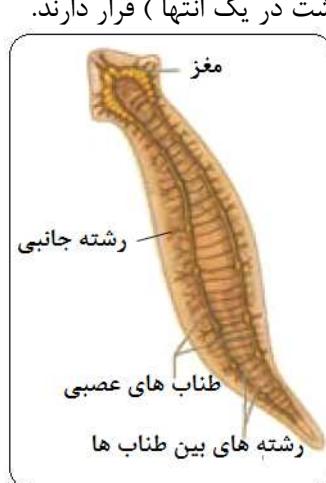
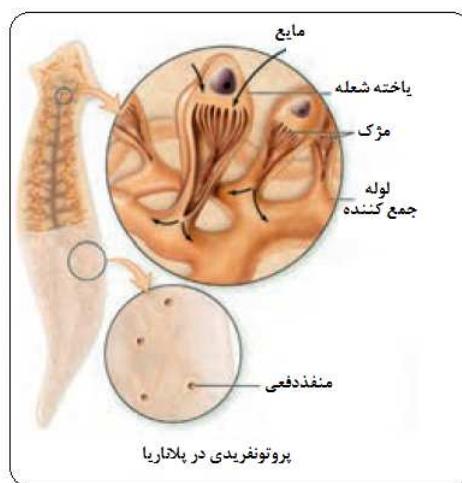
کرم‌های پهنه: بی‌مهرگانی مانند کرم کدو، کرم کبد و پلاناریا را شامل می‌شوند. در این گروه گازهای تنفسی می‌توانند مستقیماً بین سلول‌ها و محیط با انتشار مبادله شوند. در برخی کرم‌های پهنه، نظری پلاناریا، روش تغذیه مشابه تغذیه در هیدر است یعنی در کیسه منشعبی به نام حفره گوارشی انجام می‌شود (گوارش برون سلولی و سپس درون سلولی). این حفره فقط یک سوراخ برای ورود و خروج مواد دارد. در کرم‌های پهنه آزادی مثل پلاناریا، انشعابات حفره گوارشی به تمام نواحی بدن نفوذ می‌کند به طوری که فاصله انتشار مواد تا سلول‌ها بسیار کوتاه است. در این جانوران حرکات بدن به جایه جایی مواد کمک می‌کند. بنابراین در مرجانیان و کرم‌های پهنه دستگاه گوارش و دستگاه گردش مواد یکی هستند.

کرم کدو دهان و دستگاه گوارش ندارد و انگل است این جاندار مواد مغذی آماده را از سطح بدن جذب می‌کند در واقع عمل گوارش را جاندار دیگری انجام می‌دهد. این کرم بدنی بند بند دارد و بندها هم اندازه نیستند.

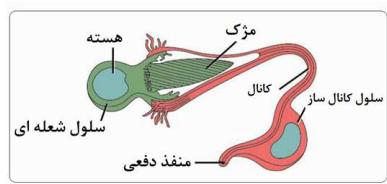
دستگاه دفعی: بیشتر بی‌مهرگان دارای ساختار مشخصی برای دفع مواد هستند که می‌توان به نفریدی (پروتونفریدی و متانفریدی)، دفع آبششی، غدد شاخکی و لوله‌های مالپیگی اشاره کرد.

نفریدی لوله‌ای است که با منفذی به بیرون باز می‌شود و برای دفع، تنظیم اسمزی یا هر دو مورد به کار می‌رود. در پلاناریا سامانه دفعی نوعی نفریدی به نام پروتونفریدی است که کار اصلی آن، دفع آب اضافی است. در پلاناریا بیشتر دفع نیتروژن، از طریق سطح بدن انجام می‌شود.

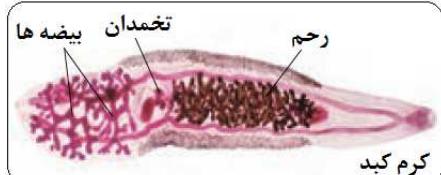
سامانه دفعی پروتونفریدی از سلول‌های شعله‌ای، منافذ دفعی و شبکه‌ای از لوله‌ها و کانال‌ها تشکیل شده است. در طول کanal‌های پروتونفریدی، سلول‌های شعله‌ای (با هسته درشت در یک انتهای قرار دارند).

مایعات بدن از فضای بین سلولی به سلول‌های شعله‌ای وارد می‌شوند و ضربان مژه‌های این سلول‌ها (که ظاهری شبیه شعله شمع دارند) مایعات را به کانال‌های دفعی (لوله‌های جمجمه کننده) هدایت و از منافذ دفعی خارج می‌کند.

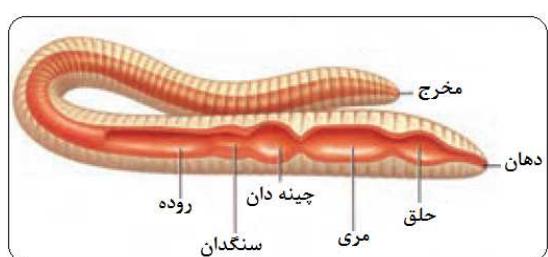

دستگاه عصبی: در پلاناریا دو گره عصبی در سر جانور، مغز را تشکیل داده اند که شبیه به نعل اسپ است. هر گره مجموعه ای از جسم سلول نورون هاست. دو طناب عصبی (فاقد جسم سلولی) متصل به مغز که در طول بدن جانور کشیده شده اند، با رشته هایی به هم متصل اند و ساختار نردبان مانندی را ایجاد می کند. این مجموعه بخش مرکزی دستگاه عصبی جانور است. رشته های جانبی متصل به آن نیز، بخش محیطی دستگاه عصبی را تشکیل می دهند. در ضمن در مهره داران یک طناب پشتی و در حشرات یک طناب شکمی دیده می شود.

تولید مثل: در برخی جانوران که نرماده یا هرmafروفودیت نامیده می شوند یک فرد هر دو نوع دستگاه تولیدمثلی نر و ماده را دارد. در کرم های پهنهن مثل کرم کبد، هر فرد تخمک های خود را بارور می کند) حالت خودلقارحی).

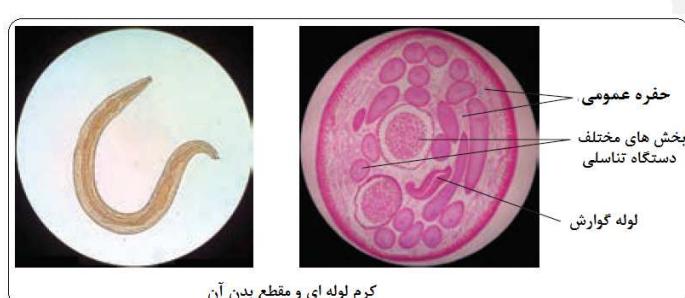
کرم های حلقوی: بی مهرگانی مانند کرم خاکی و زالو را شامل می شوند. از نظر تبادل گازهای تنفسی، بی مهرگانی نظیر کرم خاکی که در محیط های مرطوب زندگی می کنند از تنفس پوستی استفاده می کنند. کرم خاکی دارای شبکه موبرگی زیرپوستی با مویرگ های فراوان است و گازها را با هوای درون فضاهای خالی بین ذرات خاک، تبادل می کند در لوله گوارش کرم خاکی معده وجود ندارد. غذا پس از ورود به دهان، وارد حلق شده و از طریق مری به چینه دان وارد می

شود، چینه دان محل ذخیره و نرم کردن غذاست و به جانور امکان می دهد تا با دفعاتِ کمترِ تغذیه، انرژی مورد نیاز خود را تأمین کند. غذا پس از چینه دان وارد سنگدان شده و گوارش مکانیکی در سنگدان آغاز می گردد. سپس غذا وارد روده می شود. در روده، گوارش مکانیکی ادامه یافته و گوارش شیمیایی نیز آغاز می شود. در روده مواد غذایی جذب شده و در نهایت مواد گوارش نیافته از طریق مخرج دفع می گردد.

کرم لوله ای: با شکل گیری لوله گوارش که از دهان، شروع و به مخرج منتهی می شود در فاصله بین بخش خارجی این

دستگاه و دیواره داخلی بدن، فضایی شکل می گیرد که سلوم یا حفره عمومی بدن نامیده می شود.

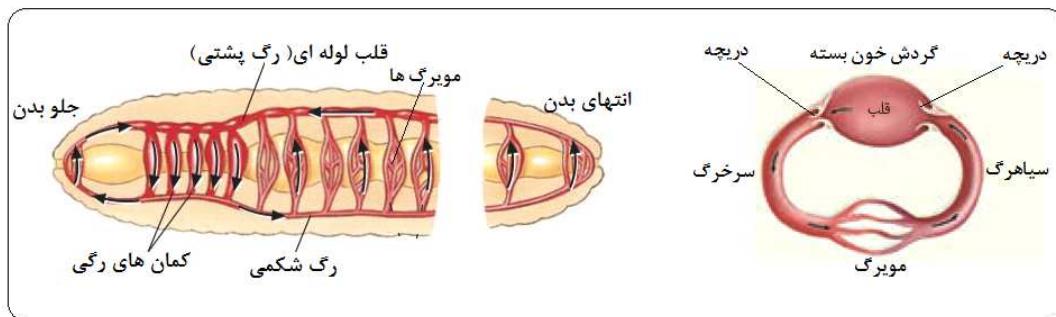

دستگاه گردش، مواد:

در جانورانی که پیچیده تر از اسفنج ها، هیدر، کرم پهنهن پلاناریا و کرم های لوله ای هستند دستگاه اختصاصی برای گردش مواد شکل می گیرد که در آن مایعی برای جابه جایی مواد وجود دارد. در این جانوران، دو نوع سامانه گردش مواد (سامانه گردش باز و بسته) مشاهده می شود.

در **سامانه گردش باز**، قلب مایعی به نام همولنف را به حفره های بدن پمپ می کند. همولنف نقش های خون، لنف و آب میان بافتی را بر عهده دارد این جانوران مویرگ ندارند و همولنف مستقیماً به فضای بین سلول های بدن وارد می شود و در مجاورت آن ها حریان می باشد. بندهیابان و بیشت نرم تنان سامانه گردش باز دارند.

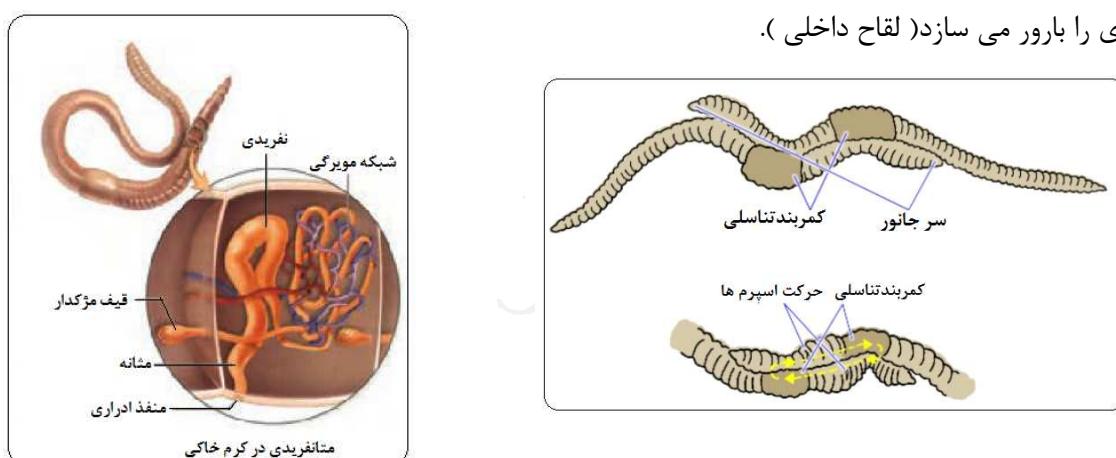
در سامانه گردش خون بسته، مویرگ ها در کنار سلول ها و با کمک آب میان بافتی، تبادل مواد غذایی، دفعی و گاز ها را انجام می دهند. ساده ترین گردش خون بسته در کرم خاکی دیده می شود. در این بی مهره، رگ پشتی به صورت قلب اصلی عمل می کند (قلب لوله ای) و خون را به جلو می راند. در قسمت جلویی بدن، ۵ جفت کمان رگی در اطراف لوله گوارش (بخش مری) به صورت قلب کمکی عمل می کنند و خون را به سمت پایین و سپس از طریق رگ شکمی به عقب می رانند. بنابراین رگ پشتی و کمان های رگی خون را پمپ می کنند. در ضمن، مویرگ ها در همه قسمت های بدن، بین رگ پشتی و شکمی وجود دارند.

سامانه دفعی: در کرم خاکی سامانه دفعی نوعی نفریدی به نام مтанفریدی است. بدن کرم خاکی از حلقه هایی تشکیل شده که هر کدام یک جفت مтанفریدی دارند. مтанفریدی لوله ای است که در جلو، قیف مژک دار و در نزدیک انتهای، دارای مثانه است که به منفذ ادراری در خارج از بدن ختم می شود. دهانه این قیف به طور مستقیم با مایعات بدن ارتباط دارد (دهانه قیف باز است). در کرم خاکی بخش هایی از مтанفریدی، توسط شبکه مویرگی احاطه شده است. در ضمن، بخش قیف مژکدار هر نفریدی در قطعه مجاور (به سمت سر) قرار گرفته است و در دفع مواد آن قطعه نقش دارد. در بیشتر کرم های حلقوی و نرم تنان سامانه دفعی مтанفریدی وجود دارد در ضمن، بیشتر نرم تنان سامانه گردشی باز دارند.

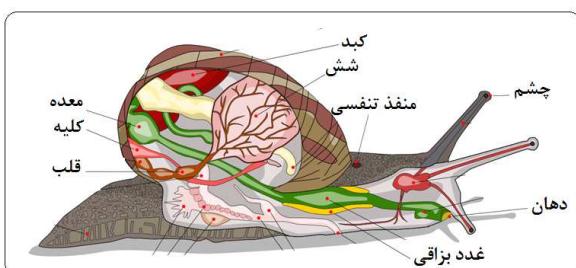
تولید مثل:

در کرم خاکی نیز همانند کرم های پهنه، نرمادگی (هرمافرودیت) دیده می شود. در مورد کرم های حلقوی، مثل کرم خاکی، لقادح دو طرفی انجام می شود؛ یعنی وقتی دو کرم خاکی به صورت بر عکس در کنار هم قرار می گیرند، اسپرم های هر کدام تخمک های دیگری را بارور می سازد (لاقاح داخلی).

نرم تنان

جانوارانی همچون حلزون، لیسه، هشت پا و دوکفه ای ها را شامل می شوند. بیشتر نرم تنان سامانه گردش خون باز دارند. از طرفی نرم تنان سامانه دفعی مтанفریدی دارند که برخلاف کرم خاکی در آنها ای که گردش خون باز دارند با مویرگ احاطه نشده و در تماس با همولنف است. نرم تنانی مانند حلزون و لیسه که از بی مهرگان خشکی زی هستند و برای تنفس از شش استفاده می کنند. حلزون اسکلت خارجی دارد.

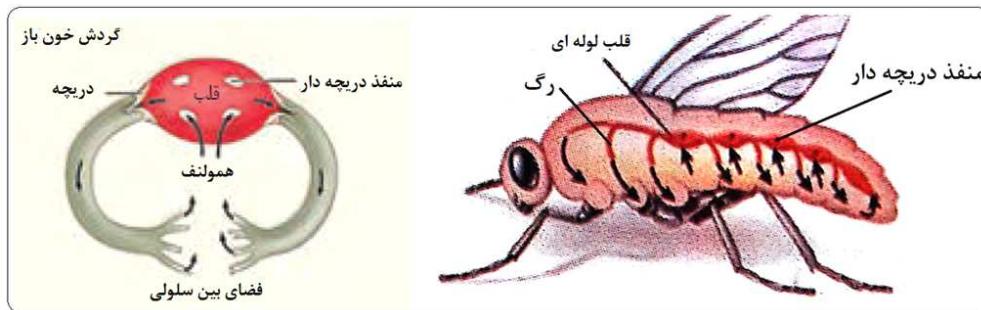
بندپایان

این گروه از بی مهرگان سخت پوستان، هزارپایان، عنکبوتیان و حشرات را شامل می شوند. همه بندپایان دارای سامانه گردش خون باز هستند.

دستگاه گردش مواد: بندپایان و بیشتر نرم تنان سامانه گردشی باز دارند. در سامانه گردش خون باز، قلب دارای منفذ دریچه دارد است که هنگام انقباض بسته می شوند و خون از طریق رگ هایی که در ابتدای آن دریچه وجود دارد از قلب خارج می شود در هنگام انبساط قلب، دریچه منافذ قلب باز می شوند تا همولنف از طریق منافذ (نه سیاهرگ) به قلب بر گردد.

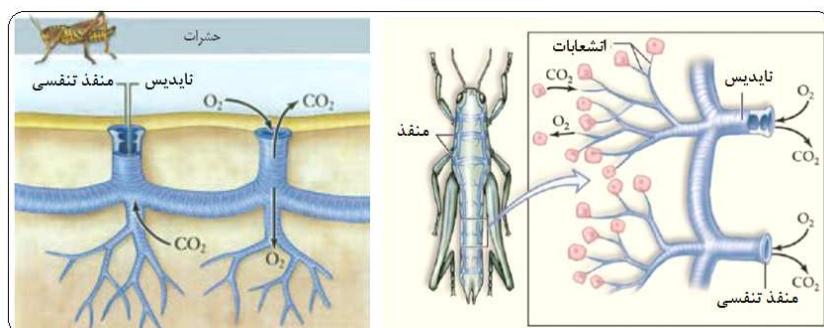
در حشرات، قلب لوله‌ای همولنف را از طریق رگ‌ها به درون حفره‌ایی (سینوس‌ها) پمپ می‌کند. تبادل مواد بین سلول‌ها و

همولنف انجام شده و همولنف از طریق منافذ دریچه‌دار به قلب بر می‌گردد. دریچه‌های منافذ در هنگام انقباض قلب، بسته هستند. در حشرات دستگاه گردش مواد در انتقال گاز تنفسی نقشی ندارد.

دستگاه تنفس: در بی مهرگان خشکی زی مانند حشرات و صدپایان تنفس نایدیسی وجود دارد. نایدیس‌ها، لوله‌های منشعب و مرتبط به هم هستند که از طریق منافذ تنفسی سطح بدن، به خارج راه دارند و معمولاً ساختاری جهت بستن منافذ دارند که مانع از هدر رفتن آب بدن می‌شود منافذ تنفسی در ابتدای نایدیس قرار دارد. نایدیس به انشعابات کوچک تری تقسیم می‌شود. انشعابات پایانی، که در کنار تمام سلول‌های بدن قرار می‌گیرند، بن بست بوده و دارای مایعی است که تبادلات گازی را ممکن می‌کند. چون متوسط فاصله سلول‌ها از نایدیس‌ها از نایدیس‌های انتهایی، چند میکرون است، گازها بین نایدیس و سلول‌های بدن از طریق انتشار مبادله می‌شوند. این نوع تنفس در

بی مهرگان خشکی زی مانند حشرات و صدپایان وجود دارد و چون در این جانوران دستگاه گردش مواد، نقشی در انتقال گازهای تنفسی ندارد بنابراین پروتئین ناقل اکسیژن مثل هموگلوبین هم ندارند.

سامانه دفعی در حشرات: حشرات سامانه دفعی متصل به روده به نام **لوله‌های مالپیگی** دارند این لوله‌های انتهای این سامانه دفعی در

تماس مستقیم با همولنف هستند. ابتدا یون‌های پتاسیم و کلر با انتقال فعال از همولنف به لوله‌های مالپیگی ترشح، و در پی آن آب از طریق اسمز وارد این لوله‌ها می‌شود. سپس اوریک اسید به صورت فعال به لوله‌های مالپیگی ترشح می‌شود. محتواهای لوله‌های مالپیگی به روده، تخلیه و با عبور مایعات در روده، آب و یون‌ها باز جذب می‌شوند (جذب یون‌های غذا هم صورت می‌گیرد). اوریک اسید از طریق روده به همراه مواد دفعی دستگاه گوارش دفع می‌شود.

دستگاه عصبی :

در حشرات مغز از چند گره به هم جوش خورده تشکیل شده است. یک طناب عصبی شکمی که در طول بدن جانور کشیده شده است، در هر بند از بدن، یک گره عصبی دارد. هر گره فعالیت ماهیچه‌های آن بند را تنظیم می‌کند.

حواس: در حشرات چشم مرکب دیده می‌شود. چشم مرکب از تعداد زیادی واحد بینایی تشکیل شده است. هر واحد بینایی، یک قرنیه، یک عدسی و تعدادی گیرنده نوری دارد. برخلاف انسان، قرنیه در تماس مستقیم با عدسی است و زلالیه دیده نمی‌شود. هر یک از این واحد‌ها تصویر کوچکی از بخشی از میدان بینایی را ایجاد می‌کند. دستگاه عصبی جانور، این اطلاعات را یکپارچه و تصویری **موزاییکی** ایجاد می‌کند. گیرنده‌های نوری برخی حشرات مانند زنبور، پرتوهای فرابینفس را نیز دریافت می‌کنند. زنبور از فرمون‌ها برای هشدار خطر حضور شکارچی به دیگران استفاده می‌کند. در حشراتی همچون مگس، گیرنده‌های شیمیایی در موهای حسی روی پاهای آن قرار دارند. مگس‌ها به کمک این گیرنده‌ها انواع مولکول‌ها را تشخیص می‌دهند.

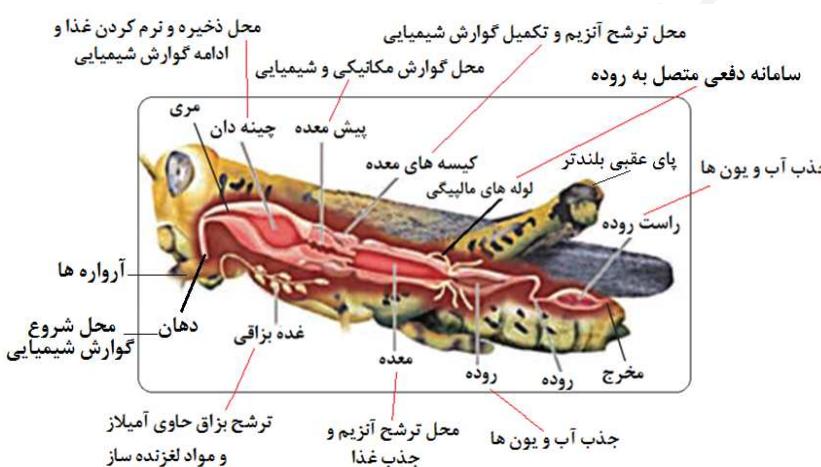

روی هر یک از پای های جلویی جیرجیرک یک محفظه هوا وجود دارد که پرده صماخ روی آن کشیده شده است (در مجموع دو محفظه). لرزش پرده در اثر امواج صوتی، گیرنده های مکانیکی را که در پشت پرده قرار دارند تحریک و جانور صدا را دریافت می کند. در ضمن، صدای جیرجیرک نر، اطلاعاتی مانند گونه و جنسیت را به اطلاع جیرجیرک ماده می رساند.

حشرات و سخت پوستان نمونه هایی از جانوران دارای اسکلت بیرونی هستند. در این جانوران، اسکلت علاوه بر کمک به حرکت، وظیفه حفاظتی هم دارد. با افزایش اندازه جانور، اسکلت خارجی آن هم باید بزرگ تر و ضخیم تر شود. بزرگ بودن اسکلت خارجی، باعث سنگین تر شدن آن می شود که در حرکات جانور محدودیت ایجاد می کند. به همین علت، اندازه این جانوران از حد خاصی بیشتر نمی شود.

دستگاه گوارش: حشرات لوله گوارش دارند. این لوله در اثر تشکیل مخرج، شکل می گیرد و امکان جریان یک طرفه غذا را بدون مخلوط شدن غذای گوارش یافته و مواد دفعی فراهم می کند. در نتیجه، دستگاه گوارش کامل شکل می گیرد. بخش های لوله گوارش ملخ عبارتند از:

دهان: ملخ حشره ی گیاه خواری است که با استفاده از آروراه ها، مواد غذایی را خرد و به دهان منتقل می کند. بzac، غذا را برای عبور از دستگاه گوارش لغزنده می کند. آمیلاز ترشح شده از غدد بzacی، گوارش شیمیایی کربوهیدرات ها را در دهان آغاز می کند. مری: غذای خرد شده از طریق مری به چینه دان وارد می شود.

چینه دان: بخش حجمی انتهای مری و حجمی ترین بخش لوله گوارش ملخ است و در آن غذا ذخیره و نرم می شود. این بخش در بالای غدد بzacی قرار گرفته است. گوارش شیمیایی کربوهیدرات ها در چینه دان ادامه می یابد.

پیش معده: غذا پس از چینه دان به بخش کوچکی به نام پیش معده وارد می شود. دیواره پیش معده دندانه هایی دارد که به خرد شدن بیشتر مواد غذایی (گوارش مکانیکی) کمک می کنند.

معده و کیسه های معده: معده و کیسه های معده، آنزیم هایی ترشح می کنند که به پیش معده وارد می شوند. بنابراین در پیش معده گوارش شیمیایی نیز صورت می گیرد. حرکات مکانیکی پیش معده و عملکرد آنزیم ها، ذرات ریزی ایجاد می کنند که به کیسه های معده وارد و گوارش برون سلولی کامل می شود. جذب، در معده صورت می گیرد.

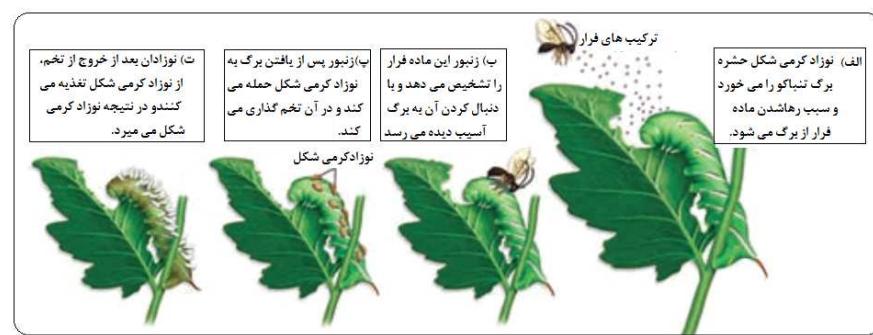
روده و راست روده: مواد گوارش نیافته پس از عبور از روده به راست روده وارد و آب و یون های آن جذب می شوند و سرانجام مدفوع از مخرج دفع می شود. در ملخ بخش ابتدایی روده قطر بیشتری نسبت به بخش انتهایی آن دارد.

مخرج: محلی برای خروج مدفوع و ادرار جانور است زیرا لوله های مالپیگی که سامانه دفعی ملخ هستند مواد دفعی مثل اوریک اسید را به روده می ریزد. اوریک اسید از طریق روده به همراه مواد دفعی دستگاه گوارش، دفع می شود.

حشرات و گیاهان:

انواعی از حشرات همچون زنبورهای عسل گل‌هایی را گرده افشاری می‌کنند که شهد آنها قند فراوانی داشته باشد؛ همچنین این گل‌ها علائمی دارند که فقط در نور فرابنفش دیده می‌شوند و زنبور را به سوی شهد گل هدایت می‌کنند. گرده افشاری درخت آکاسیا نیز وابسته به زنبورهای است. در مجموع اکثر گرده افشاری‌ها، حشره‌اند. در ضمن حشرات عامل انتقال ویروس HIV نیستند.

برخی حشرات آفت گیاهان هستند و برخی دیگر به از بین بردن آفت در گیاهان کمک می‌کنند. همین طور که در شکل زیر می‌بینید، نوزاد کرمی شکل حشره در حال خوردن برگ تنباقو است. از سلول‌های آسیب دیده برگ، ترکیب فراری متضاد می‌شود که نوعی زنبور وحشی آن را شناسایی می‌کند. زنبور ماده‌ای که در آن اطراف زندگی می‌کند، با ریدیابی این مواد، خود را

به نوزاد کرمی شکل می‌رساند و روی آن تخم می‌گذارد. نوزادان زنبور بعد از خروج، از تخم از نوزاد کرمی شکل تغذیه می‌کنند و در نتیجه آن را می‌کشند. نتیجه این رویداد کاهش جمعیت حشره آفت است.

نوعی مورچه نیز با درخت آکاسیا همزیستی دارد. مورچه از درخت محافظت کرده و حتی به پستانداران کوچک و گیاهان دارزی نیز حمله می‌کند. البته این مورچه‌ها به زنبورهای گرده افشار حمله نمی‌کنند زیرا وقتی گل‌های آکاسیا باز می‌شوند، نوعی ترکیب شیمیایی تولید و منتشر می‌کنند که با فراری دادن مورچه‌ها مانع از حمله آن‌ها به زنبورهای گرده افشار می‌شود. در این زندگی همزیستی، هر دو جاندار سود می‌برند، درخت محافظت می‌شود و برای مورچه زیستگاه و غذا فراهم می‌گردد.

بکرزایی در زنبور

بکرزایی نوعی دیگر از تولید مثل جنسی است و برای مثال، در زنبور عسل و بعضی مارها دیده می‌شود. در این روش، فرد ماده گاهی اوقات به تنها یک تولید مثل می‌کند. در این حالت، یا تخمک بدون لفاح شروع به تقسیم می‌کند و موجود تک لاد

(هایپلوفید) را به وجود می‌آورد (در زنبور عسل). یا از روی پکرموزووم‌های تخمک یک نسخه ساخته می‌شود تا کروموزوم‌های تخمک دو برابر شوند و سپس شروع به تقسیم می‌کند و موجود دولاد (دیپلوفید) را به وجود می‌آورد (در برخی مارها).

در زنبور عسل نر همه گامت‌ها حاصل تقسیم میتوز هستند و از نظر ژنی یکسانند. بنابراین در زنبور نر مراحل تقسیم میوز، تشکیل تتراد و کراسینگ اور اتفاق نمی‌افتد. در ضمن در یک کندو همه زنبورهای کارگر، نازا و ماده هستند و از نظر ژنی ۷۵ درصد به یکدیگر شبیه‌اند. زنبورهای کارگر، نگهداری و پرورش زاده‌های ملکه را انجام می‌دهند در واقع، زنبورهای عسل کارگر رفتار دگرخواهی دارند، دگرخواهی رفتاری است که در آن یک جانور بقا و موفقیت تولید مثلی جانور دیگری را با هزینه کاسته شدن از احتمال بقا و تولید مثل خود، افزایش می‌دهد. بنابراین زنبور عسل کارگر برخلاف ملکه خودش تولیدمثل نمی‌کند اما با پرورش زاده‌های ملکه بطور غیرمستقیم ژن‌های خود را به نسل بعد منتقل می‌کند (فصل آخر در زیست‌شناسی دوازدهم).

استفاده از حشرات در مطالعه شیره پرورده

یکی از راه‌های استخراج شیره پرورده استفاده از برخی حشرات، مانند شته است. شته از شیره پرورده تغذیه می‌کند، این حشرات خرطوم دهانی خود را تا محل آوند‌های آبکشی در پوست فرو می‌کنند. برای جمع آوری شیره پرورده، نخست آنها را بی حس می‌کنند و سپس خرطوم آنها را قطع می‌کنند شیره پرورده از خرطوم بریده شده به بیرون تراویش می‌کند. برای تعیین سرعت و ترکیب شیره پرورده می‌توان از شته استفاده کرد.

گروه	مثال	ویژگی
اسفنج ها	اسفنج	دارای سامانه انتقال ویژه، دارای حفره یا حفره های بدن خود با سلول یقه دار. دارای اسکلت داخلی و فاقد ساختار تنفس ویژه.
مرجان ها	هیدر عروس دریایی شقایق دریایی	دارای حفره گوارشی منشعب با یک منفذ، دارای گوارش برون سلولی و درون سلولی، دارای اسکلت آب ایستایی، دارای شبکه عصبی، فاقد ساختار تنفس ویژه (جذب گازهای تنفسی با انتشار توسط سلول ها)
کرم پهنه	پلاناریا کرم کدو کرم کبد	در پلاناریا (آزادی): حفره گوارشی منشعب و گوارش برون سلولی و درون سلولی است. دفع مواد نیتروژن دار عمدتاً با پوست و کمی با پروتونفریدی انجام می شود. دارای دستگاه عصبی مرکزی (مغز نعل اسبی با دو طناب عصبی موازی و رشته های ارتباط دهنده این دو طناب) و محیطی (رشته های جانی متصل به طناب ها). کرم کدو انگل است. دهان و دستگاه گوارش ندارد. کرم کبد: هرمافرودیت و دارای خودلقاحی است. کرم های پهنه ساختار تنفسی ویژه ندارند و گاز های تنفسی بین سلول و محیط مبادله می شوند.
کرم حلقوی	کرم خاکی	تنفس پوستی و دارای شبکه مویرگی زیرپوستی با مویرگ های فراوان، دارای لوله گوارش بدون معده ، شروع گوارش در سنگدان، دارای ساده ترین دستگاه گردش خون بسته با یک قلب لوله ای در پشت و پنج جفت قلب کمکی در اطراف مری، دارای سامانه دفعی متابفریدی، هرمافرودیت اما دارای دگرلقارحی و لقاح داخلی،
کرم لوله ای	آسکاریس	حفره عمومی بدن با مایعی پر شده که از آن برای انتقال مواد استفاده می شود.
نرم تنان	حلزون لیسه	تنفس ششی، بیشتر آنها دارای گردش خون بازنده و همولوف دارند. بیشتر کرم های حلقوی و نرم تنان متابفریدی دارند.
بندپایان (گروه سخت پوستان)	میگو خرچنگ	دارای گردش خون باز و اسکلت خارجی اند. دفع مواد دفعی نیتروژن دار با انتشار ساده از آبشش هاست. برخی مانند میگوها و خرچنگ ها دارای غدد شاخکی هستند.
بندپایان (گروه حشرات)	شته ملخ زنیور مگس جیرجیرک	دارای گردش خون باز و اسکلت خارجی اند. دفع اوریک اسید با لوله های مالپیگی متصل به روده انجام می شود. دارای مغز تشکیل شده از چند گره به هم جوش خورده و دارای یک طناب عصبی شکمی که در هر بند از بدن، دارای یک گره عصبی است. چشم مرکب دارند و تصویر موزاییکی ایجاد می شود. لوله گوارش دارند. در حشرات و صدپایان تنفس نایدیسی وجود دارد و دستگاه گردش مواد، نقشی در انتقال گازهای تنفسی ندارد. گیرنده های نوری زنبور، پرتوهای فرابنفش را نیز دریافت می کنند و زنبور از فرومون ها برای هشدار خطر حضور شکارچی به دیگران استفاده می کند. زنبور عسل بکزایی می کند و جانور نر ها پلاؤئید، و با میتوز گامت می سازد. مگس دارای گیرنده های شیمیایی در موهای حسی روی پاهای خود است. جیرجیرک گیرنده مکانیکی برای درک امواج صوتی دارد. اکثر گرده افshan ها، حشره اند.
خارپوستان	ستاره دریایی	دارای ساده ترین آبشش ها که برجستگی های کوچک و پراکنده پوستی هستند. اولین سلول های بیگانه خوار با مطالعه لارو ستاره دریایی شناسایی شد.

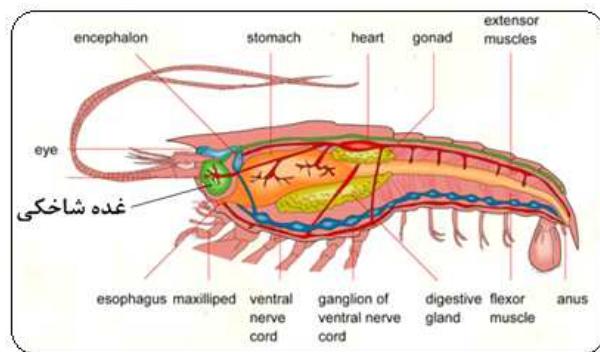
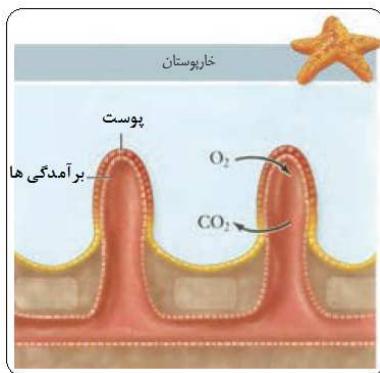
انواع بی مهرگان

سامانه دفعی در سخت پوستان

در سخت پوستان (میگو، خرخاکی، خرچنگ، دافنی و کشتی چسب) مواد دفعی نیتروژن دار با انتشار ساده، از اندام تنفسی (آبشش‌ها) دفع می‌شوند. البته برخی از سخت پوستان مثل میگوها و خرچنگ‌ها غدد شاخکی (غدد سیز) نیز دارند. مایعات دفعی تحت تاثیر فشار همولنف از حفره عمومی به این غده تراوش و از منفذ دفعی نزدیک شاخص، دفع می‌شوند.

ستاره دریایی

ساده‌ترین آبشش‌ها، برجستگی‌های کوچک و پراکنده پوستی هستند، مانند آبشش‌های ستارهٔ دریایی. در سایر بی‌مهرگان، آبشش‌ها به نواحی خاص محدود می‌شوند. اولین سلول‌های بیگانه خوار با مطالعه لارو ستاره دریایی توسط ایلیا مچنیکوف کشف شد. ستاره دریایی از بی‌مهرگانی است که در گروه خارپوستان قرار دارد.

ایمنی در بی‌مهرگان: همه جانوران ایمنی غیر اختصاصی دارند، اما ایمنی اختصاصی اساساً در مهره داران دیده می‌شود. با وجود این، سازوکارهایی در بی‌مهرگان یافت شده است که مشابه ایمنی اختصاصی عمل می‌کنند. به عنوان مثال، در مگس میوه، مولکولی کشف شده است که می‌تواند به صدها شکل مختلف درآید و آنتی‌ژن‌های مختلفی را شناسایی کند. مطالعات دانشمندان درباره دستگاه ایمنی بی‌مهرگان در سال‌های اخیر، شباهت‌های بیشتری با مهره داران را نشان داده است. این گونه مطالعات ما را در درک بهتر نحوه پیدایش ایمنی اختصاصی یاری خواهد کرد.

مهره داران

این گروه شامل ماهیان، دوزیستان، خزندگان، پرندگان و پستانداران هستند. همه مهره داران کلیه دارند که ساختار متفاوت، ولی عملکرد مشابهی در میان آنها دارد. مهره داران همچنین سیستم گردش خون بسته دارند که خون در آن تحت فشار است. این فشار، خون را از غشاها به کلیه‌ها تراوش می‌کند. همه جانوران ایمنی غیر اختصاصی دارند، اما ایمنی اختصاصی اساساً در مهره داران دیده می‌شود.

در مهره داران یک طناب عصبی پشتی دارند که بخش جلویی آن برجسته شده و مغز را تشکیل می‌دهد. طناب عصبی درون سوراخ مهره‌ها و مغز درون جمجمه‌ای غضروفی، یا استخوانی جای گرفته است. در مهره داران نیز مانند انسان، دستگاه عصبی شامل دستگاه عصبی مرکزی و محیطی است. در بین مهره داران اندازه نسبی مغز پستانداران و پرندگان (نسبت به وزن بدن) از بقیه بیشتر است.

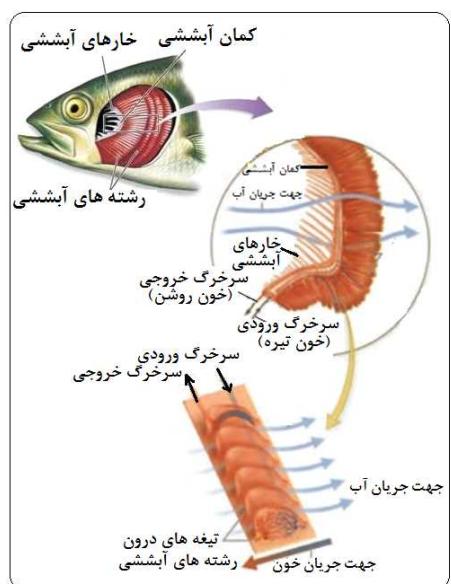
ماهیان

این مهره داران شامل ماهیان استخوانی و غضروفی می‌شوند. در بین مهره داران، ماهیان بالغ و نوزاد دوزیستان آبشش دارند. تبادل گاز از طریق سطوح آبشش، بسیار کارآمد است.

آبشش در ماهیان بالغ

هر آبشش ماهی از تعدادی کمان آبششی تشکیل شده است. به سمت مقعر هر کمان آبششی، خارهای آبششی و به سمت محدب آن رشته‌های آبششی متصل شده است. خارهای آبششی از خروج مواد غذایی از شکاف آبششی جلوگیری می‌کنند. در ساختمان هر رشته آبششی تیغه‌های آبششی موازی وجود دارد که دارای شبکه مویرگی هستند. به هر رشته آبششی از طریق یک سرخرگ،

خون تیره وارد و پس از تشکیل شبکه مویرگی در تیغه های آبششی و تبادل اکسیژن با فرایند انتشار، خون روشن از طریق یک سرخرگ دیگر خارج می شود. جهت حرکت آب، عمود بر جهت حرکت خون در سرخرگ ها اما مخالف جهت جریان خون در تیغه های آبششی است. این جریان مخالف، سبب انتشار بیشتر اکسیژن به خون و کسب اکسیژن بیشتر از آب نسبت به حالت جریان

هم جهت آب و خون می شود. در ضمن، سرخرگ ورودی به آبشش ها که دارای خون تیره است از قلب منشا می گیرد و پس از خروج از آبشش ها بدون برگشت به قلب، مستقیماً به سمت اندام ها می رود (همانند گردش خون در کپسول بومن در کلیه، در دو سمت شبکه مویرگی، سرخرگ وجود دارد البته برخلاف کلیه، خون ورودی با خون خروجی متفاوت است).

در ماهیان آب شیرین جذب نمک و یون ها با انتقال فعال از آبشش ها انجام می شود و در ماهیان آب شور برخی از یون ها از طریق سلول های آبشش و برخی، توسط کلیه به صورت ادرار غلیظ دفع می شوند.

تنظیم اسمزی در ماهیان

در مهره داران برای مقابله با مسائل تنظیم اسمزی انواعی از راهکارها وجود دارد و بیشتر آنها سازگاری هایی در دستگاه ادراری است. همه مهره داران کلیه دارند که ساختار متفاوت، ولی عملکرد مشابهی در میان آنها دارد.

ماهیان غضروفی (مثل کوسه ها و سفره ماهی ها) علاوه بر کلیه ها، دارای عدد راست روده ای هستند که محلول نمک (سدیم کلرید) بسیار غلیظ را به روده ترشح می کنند. در حشرات نیز محتویات لوله های مالپیگی به روده تخلیه می شوند. در ماهیان استخوانی آب شیرین فشار اسمزی مایعات بدن از آب بیشتر است بنابراین آب می تواند وارد بدن شود. برای حل مشکل:

۱) معمولاً آب زیادی نمی نوشند.

۲) بدن آنها با ماده مخاطی ای پوشیده شده است که مانع ورود آب به بدن می شود.

۳) این ماهی ها حجم زیادی از آب را به صورت ادرار رقیق دفع می کنند در این ماهیان جذب نمک و یون ها با انتقال فعال از آبشش هاست.

در ماهیان دریایی، آب تمایل به خروج از بدن دارد. برای حل این مشکل و جبران آب، این ماهیان مقدار زیادی آب می نوشند. در این ماهیان برخی از یون ها از طریق سلول های آبشش و برخی، توسط کلیه به صورت ادرار غلیظ دفع می شوند.

گردش خون در ماهی

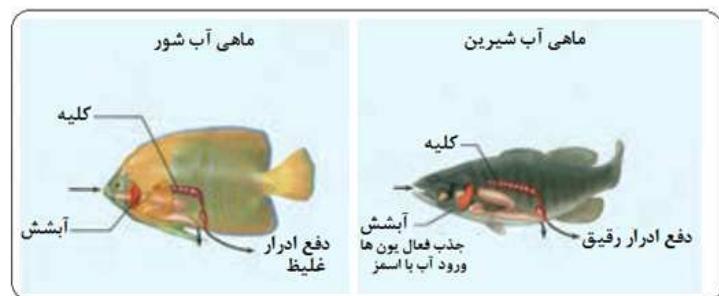
تمام مهره داران، سامانه گردشی بسته دارند. گردش خون در مهره داران به صورت ساده (در ماهی و نوزاد دوزیستان) و یا مضاعف (در سایر مهره داران) است

(الف) گردش خون ساده :

در گردش خون ساده، خون ضمن یک بار گردش در بدن، یک بار از قلب دو حفره ای آن عبور می کند. مزیت این سیستم، انتقال یکباره خون اکسیژن دار به تمام مویرگ های اندام هاست. در ماهی ها و نوزاد دوزیستان، فقط خون تیره از قلب عبور می کند.

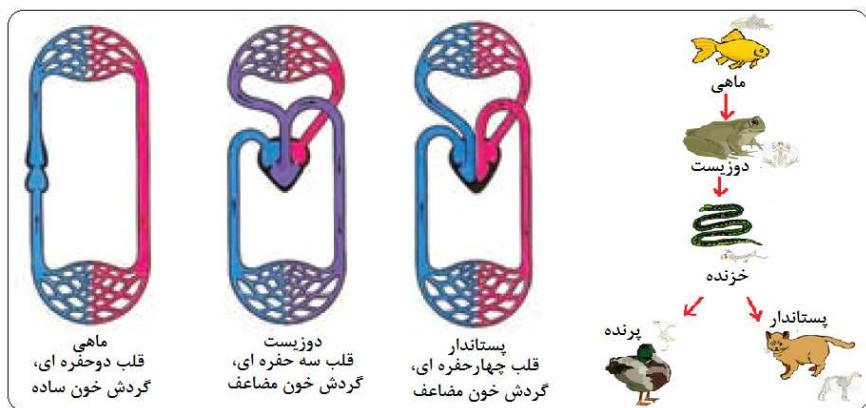
(ب) گردش خون مضاعف:

در گردش مضاعف، که در سایر مهره داران (دوزیستان بالغ، خزندگان، پرندگان و پستانداران) دیده می شود، خون ضمن یک بار گردش در بدن، دو بار از قلب عبور می کند. در این سامانه، قلب به صورت دو تلمبه عمل می کند: یک تلمبه با فشار کمتر برای تبادلات گازی و تلمبه دیگر با فشار بیشتر برای گردش عمومی، فعالیت می کند.

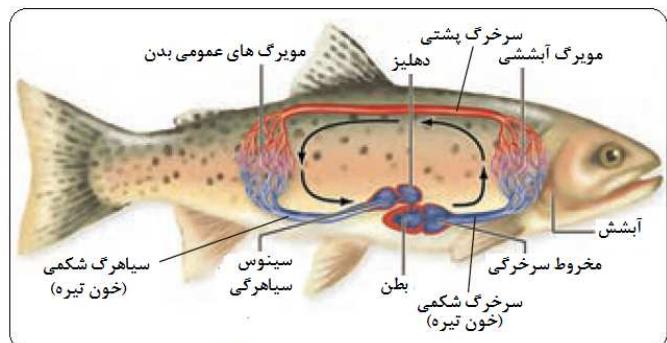

گردش خون در ماهی

قلب ماهی، دوحفره ای است و از یک دهلیز و یک بطن با دیواره ضخیم، تشکیل شده است قبل از دهلیز، سینوس سیاهرگی و بعد از بطن، مخروط سرخرگی وجود دارد. در سه قسمت دریچه‌ی یک طرفه وجود دارد: بین سینوس سیاهرگی - دهلیز، بین دهلیز - بطن و بین بطن - مخروط سرخرگی. در ماهی، خون تیره‌ی تمام

بدن از طریق سیاهرگ شکمی وارد دهلیز و سپس وارد بطن می‌شود. انقباض بطن، خون را از طریق سرخرگ شکمی به آبشش‌ها می‌فرستد. پس از تبادل گازهای تنفسی، خون بدون برگشت مستقیم به قلب، از طریق سرخرگ پشتی به تمام بدنه تمام و پس از تبادل مویرگی با سلول‌های بدنه وارد سیاهرگ شکمی می‌شود و سپس به قلب بر می‌گردد، در انسان خون پس از دستگاه تنفس

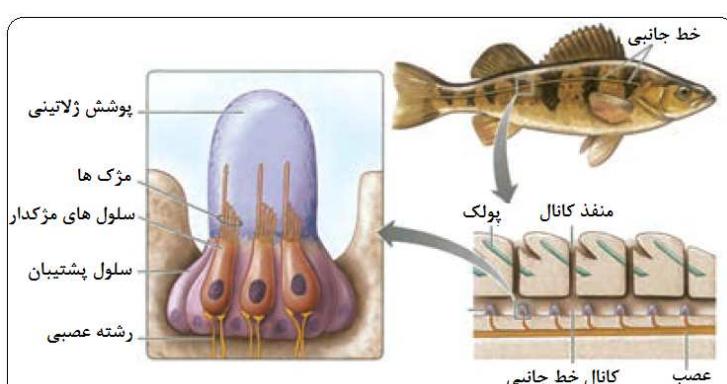
اول به قلب بر می‌گردد و سپس به سمت اندام‌ها پمپ می‌شود. در ماهی قلب آبشش‌ها در دو طرف سر و قلب در سطح شکمی قرار دارد و با خون روشن تغذیه می‌شود. در ضمن، رگ پشتی خون به سمت دم و رگ شکمی به سمت سر حرکت می‌دهد. برای مشاهده گردش خون در آزمایشگاه می‌توان از در باله دمی ماهی استفاده کرد.

گیرنده‌های مکانیکی خط جانبی ماهی

در دو سوی بدنه ماهی‌ها ساختاری به نام خط جانبی وجود دارد. این ساختار که بالاتر از باله سینه‌ای قرار دارد، کانالی در زیر پوست جانور است که از راه سوراخ‌هایی با محیط بیرون ارتباط دارد. درون کانال، تجمعاتی از سلول‌های مژک داری (نوعی گیرنده مکانیکی) وجود دارد که به هر کدام از سلول‌ها، دو رشته عصبی متصل است. همه این رشته‌ها باهم از طریق یک عصب به دستگاه عصبی مرکزی منتقل می‌شوند. در کنار گیرنده‌های مکانیکی، همچون جوانه‌های چشایی ما سلول‌های پشتیبان بدون مژک که تعداد بیشتری دارند نیز دیده می‌شود.

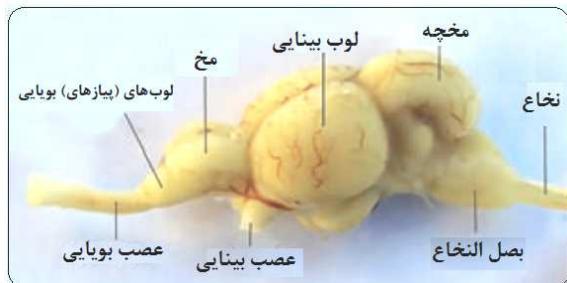
سلول‌های مژکدار به ارتعاش آب حساس‌اند. مژک‌های این سلول‌ها با ماده ای ژلاتینی در تماس اند. جریان آب در کانال، ماده ژلاتینی و در نتیجه مژک‌ها را به حرکت در آورده و بدین

ترتیب، حرکت ماده ژلاتینی سلول‌های گیرنده را تحریک می‌کند. ماهی به کمک خط جانبی از وجود اجسام و جانوران دیگر (شکار و شکارچی) در پیرامون خود آگاه می‌شود. مژهای سلول‌های مژکدار هم اندازه نیستند و بطور کامل با ماده ژلاتینی پوشیده شده‌اند و برای حرکت آن‌ها ATP مصرف نمی‌شود.

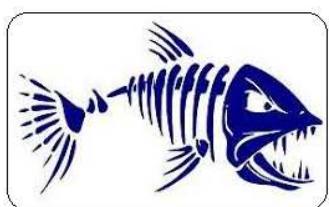
مغز در ماهی

تصویر زیر مغز ماهی را نشان می‌دهد که در آن لوب‌های (پیازهای) بیوایی نسبت به کل مغز جانور از لوب‌های بیوایی انسان بزرگ‌تر است. لوب‌های بیوایی که در شکل می‌بینید، محل دریافت پیام‌های عصبی از گیرنده‌های بیوایی است. در ماهی لوب بینایی بزرگ‌ترین بخش مغز است که بین مخ و مخچه قرار گرفته است در مغز ما چنین لوبی وجود ندارد. در انسان، پردازش اطلاعات بینایی در لوب پس سری انجام می‌گیرد.

اسکلت ماهی

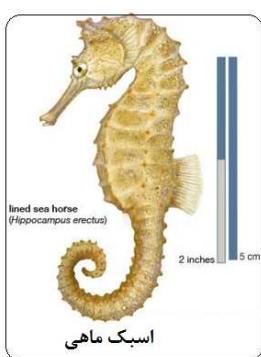
مهره داران اسکلت درونی دارند. در انواعی از ماهی‌ها مانند کوسه ماهی، جنس این اسکلت از نوع غضروفی است، ولی در سایر مهره داران استخوانی است که غضروف نیز دارد. ساختار استخوان در این جانوران بسیار شبیه ساختار استخوان انسان است. در ضمن موادغذایی دودی شده مثل گوشت و ماهی دودی از عوامل مهم سرطان زایی‌اند.

لازم به ذکر است که جانوران حداقل در بخشی از زندگی خود می‌توانند از جای دیگری حرکت کنند. شیوه‌های حرکتی در جانوران بسیار متنوع است. شنا کردن، پرواز کردن، دویدن و خریدن، نمونه‌هایی از این حرکات‌اند. با این وجود، اساس حرکت در جانوران مشابه است؛ برای حرکت در یک سو، جانور باید نیرویی در خلاف آن وارد کند. برای انجام حرکت، جانوران نیازمند ساختارهای اسکلتی و ماهیچه‌ای هستند.

نحوه لقاح

در آبزیان مثل ماهی‌ها، دوزیستان و بی‌مهرگان آبزی لقاح خارجی دیده می‌شود. در این روش، والدین گامت‌های خود را در آب می‌ریزند و لقاح در آب صورت می‌گیرد. برای افزایش احتمال برخورد گامت‌ها، والدین تعداد زیادی گامت را هم زمان وارد آب می‌کنند. برای هم زمان شدن ورود گامت‌ها به آب عوامل متعددی دخالت دارد از جمله دمای محیط

محیط، طول روز، آزاد کردن مواد شیمیایی توسط نر یا ماده یا بروز بعضی رفتارها مثل رقص عروسی در ماهی‌ها. البته در برخی ماهی‌ها مثلاً کوسه و اسپک ماهی، لقاح داخلی دیده می‌شود.

در اسپک ماهی جانور ماده، تخمک را به درون حفره‌ای در بدن جنس نر منتقل می‌کند. لقاح در بدن نر انجام می‌شود و جنس نر، جنین‌ها را در بدن خود نگه می‌دارد، پس از طی مراحل رشد و نموی، نوزادان متولد می‌شوند.

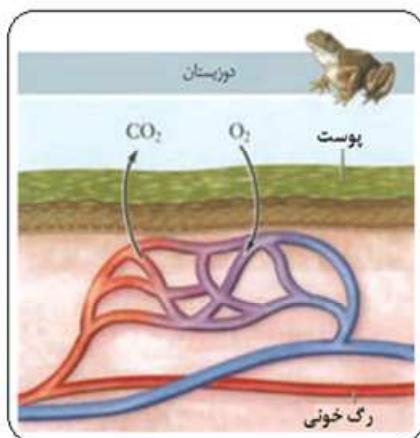
تغذیه و حفاظت جنین

در ماهی‌ها و دوزیستان به علت دوره جنینی کوتاه میزان اندوخته تخمک کم است. از نظر حفاظتی در جانورانی که لقاح خارجی دارند تخمک دیواره‌ای چسبناک و ژله‌ای دارد که پس از لقاح تخمک‌ها را به هم می‌چسباند. این لایه ژله‌ای ابتدا از جنین در برابر عوامل نامساعد محیطی محافظت می‌کند و سپس به عنوان غذای اولیه مورد استفاده جنین قرار می‌گیرد.

دوزیستان

این گروه از تکامل ماهیان بوجود آمده‌اند و جانورانی همچون قورباغه، وزغ و سمندر را شامل می‌شوند. در دوزیستان، بیشتر تبادلات گازی از طریق پوست است. پوست دوزیستان ساده‌ترین ساختار دراندام‌های تنفس مهره داران است. در قورباغه‌ها، شبکه مویرگی یکنواخت و وسیعی در زیر پوست قرار دارد که تبادل گازها را با محیط آسان می‌کند. ماده مخاطی لغزنه که پوست دوزیستان را مرطوب نگه می‌دارد، به افزایش کارایی تنفس پوستی کمک می‌کند.

در ضمن لارو تمام دوزیستان، دارای آبشش ولی دوزیستان بالغ، شُش دارند. در مهره داران خشکی زی، شش ها جایگزین آبشش‌ها شدند.

بیشتر جانوران ساز و کارهایی دارند که باعث می‌شود جریان پیوسته ای از هوای تازه در مجاورت سطح تنفسی برقرار شود که به ساز و کارهای تهویه‌ای شهرت دارد.

مهره داران دو نوع ساز و کار متفاوت در تهویه دارند:

الف) دوزیستان با پمپ فشار مثبت، هوا را به شش‌ها هدایت می‌کنند. در واقع هوا با فشار به شش‌ها رانده می‌شود (هُل دادن هوا).

ب) در انسان سازوکار فشار منفی وجود دارند که در آن، هوا به وسیله مکش حاصل از فشار منفی، به شش‌ها وارد می‌شود (مکیدن هوا).

تنفس در قورباغه

قورباغه برای تنفس ششی از پمپ فشار مثبت، استفاده می‌کند. این دوزیست به کمک عضلات دهان و حلق، با حرکتی شبیه به "قورت دادن"، هوا را با فشار به شش‌ها می‌راند. قورباغه در

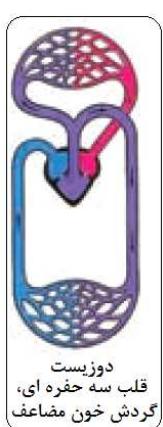
هنگام دم، ابتدا بینی خود را باز می‌کند و با حجیم کردن حفره دهانی، هوا را وارد دهان می‌کند، در این مرحله هوا وارد شش‌ها نمی‌شود. در ادامه‌ی دم، جانور بینی خود را می‌بندد و با انقباض ماهیچه‌های دهان و حلق، هوا را با فشار به درون شش‌ها می‌راند. برای انجام بازدم، مسیر

جریان هوا در فرایند دم بر عکس می‌شود.

گردش خون در دوزیستان

ماهیان گردش خون ساده دارند و سامانه گردشی مضاعف، برای اولین بار در دوزیستان شکل گرفته است. البته دوزیستان نابالغ نیز گردش خون ساده و قلب دو حفره‌ای دارند و گردش خون در آن‌ها مشابه گردش خون در ماهیان است.

در دوزیستان بالغ، قلب سه حفره‌ای با دو دهلیز و یک بطن دارند که بطن، خون را یک بار به شش‌ها و پوست و سپس به بقیه بدن تلمبه می‌کند. طبق شکل کتاب، در بطن دوزیستان خون تیره و روشن به مقدار کم با هم مخلوط می‌شوند. با انقباض بطن، بخشی از خون بطن به سمت شش‌ها و بخش دیگر به سمت بقیه بدن می‌رود.

تنظیم اسمزی در دوزیستان

کلیه دوزیستان مشابه ماهیان آب شیرین است. مثانه این جانوران محل ذخیره آب و یون‌هاست. به هنگام خشکشدن محیط، دفع ادرار کم، و مثانه برای ذخیره بیشتر آب بزرگ تو می‌شود و سپس باز جذب آب از مثانه به خون افزایش پیدا می‌کند.

نحوه لفاح در دوزیستان

همانطوریکه دیدیم در آبزیان مثل ماهی‌ها، دوزیستان و بی‌مهرگان آبزی لفاح خارجی دیده می‌شود. در دوزیستان نیز همانند ماهیان به علت دوره جنینی کوتاه میزان اندوخته تخمک کم است. از نظر حفاظتی نیز همانند سایر جانورانی که لفاح خارجی دارند تخمک دیواره ای چسبناک و ژله ای دارد که پس از لفاح تخمک‌ها را به هم می‌چسباند. این لایه ژله ای ابتدا از جنین در برابر عوامل نامساعد محیطی محافظت می‌کنند و سپس به عنوان غذای اولیه مورد استفاده جنین قرار می‌گیرد. دوزیستان نیز همانند سایر مهره داران اسکلت بیرونی و سیستم گردش خون بسته دارند.

خزندگان

این گروه از تکامل دوزیستان بوجود آمده اند و جانورانی همچون مار، مارمولک، کروکودیل و لاک پشت را شامل می‌شوند. در این گروه تنفس با شش انجام می‌شود.

خزندگان گردش خون بسته و قلب چهار حفره‌ای دارند که در بیشتر آن‌ها بین دو بطن، دیواره‌ای ناقص وجود دارد اما در برخی خزندگان مثلًا در کروکودیل‌ها جدایی کامل دو بطن صورت گرفته است، این حالت، حفظ فشار در سامانه گردشی مضاعف را آسان می‌کند.

از نظر تنظیم اسمنزی خزندگان، پرندگان و پستانداران، پیچیده ترین شکل کلیه را دارند که متناسب با کنترل تعادل اسمنزی مایعات بدن آنهاست. ساختار کلیه در خزندگان و پرندگان مشابه است و توانمندی بازجذب آب

زیادی دارد. در برخی از خزندگان و پرندگان دریایی و بیابانی که آب دریا یا غذای نمک دار مصرف می‌کنند می‌توانند نمک اضافه را از طریق غدد نمکی نزدیک چشم یا زبان، به صورت قطره‌های غلیظ دفع کنند.

نحوه لقادح در خزندگان

خزندگان لقادح داخلی دارند در جانوران دارای لقادح داخلی، حفاظت از جنین به صورت‌های متفاوتی انجام می‌شود. در جانوران تخم‌گذار وجود پوسته ضخیم در اطراف تخم از جنین محافظت می‌کند. البته برای محافظت بیشتر در خزندگانی مثل لاک پشت تخم‌ها با ماسه و خاک پوشانده می‌شوند.

گیرنده فروسرخ در مار زنگی

برخی مارها می‌توانند پرتوهای فروسرخ را تشخیص دهند. در جلو و زیر هر چشم مار زنگی سوراخی است که گیرنده‌های پرتوهای فروسرخ در آن قرار دارند. به کمک این گیرنده‌ها، مار پرتوهای فروسرخ تابیده از بدن شکار را دریافت و محل آن را در تاریکی تشخیص می‌دهد.

مارها قادرند با گیرنده‌های شیمیایی زبانشان، فرمون‌های موجود در هوای را تشخیص دهند و گربه‌ها از فرمون‌ها برای تعیین قلمرو خود استفاده می‌کنند.

بکرزایی در مار

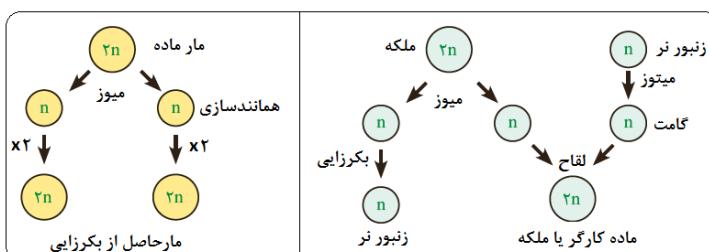
بکرزایی نوعی دیگر از تولید مثل جنسی است و برای مثال، در زنبور عسل و بعضی مارها دیده می‌شود. در این روش، فرد ماده گاهی اوقات به تنها یی تولید مثل می‌کند. در این حالت، یا تخمک بدون لقادح شروع به تقسیم می‌کند و موجود تک لاد

(هایپلوفید) را به وجود می‌آورد (در زنبور عسل). یا از روی کروموزوم‌های تخمک یک نسخه ساخته می‌شود تا کروموزوم‌های تخمک دو برابر شوند و سپس شروع به تقسیم می‌کند و موجود دولاد (دیپلوفید) را به وجود می‌آورد (در برخی مارها).

پرندگان

این گروه از تکامل خزندگان بوجود آمده اند. قلب چهار‌حفره‌ای، گردش خون بسته و اسکلت داخلی دارند. در بین مهره داران اندازه نسبی مغز پستانداران و پرندگان (نسبت به وزن بدن) از بقیه بیشتر است. از نظر گوارشی، دارای گوارش برون سلول و لوله گوارش هستند.

گوارش در پرندگان: پرندگان دانه خوار همانند ملخ و کرم خاکی، دارای چینه دان هستند که به ذخیره غذا کمک می‌کند. این ساختار که حجیم ترین بخش لوله گوارش این پرندگان است به جانور این امکان را می‌دهد تا با دفعات کمتر تغذیه، انرژی

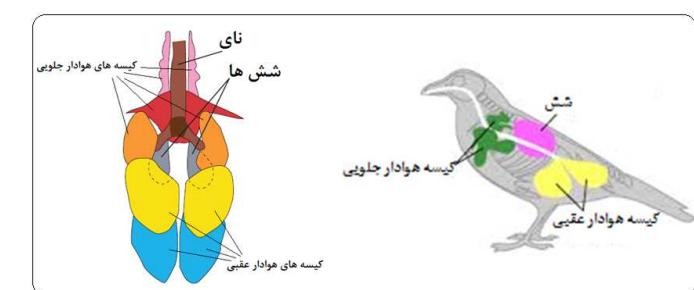
مورد نیاز خود را تأمین کند. در این جانداران معده بین چینه دان و سنگدان قرار دارد. سنگدان از بخش عقبی معده تشکیل می شود و دارای ساختار ماهیچه ای است. سنگریزه هایی که پرنده می بلعد، فرایند آسیاب کردن غذا را تسهیل می کنند. در پرنده‌گان دانه خوار، گوارش شیمیایی و مکانیکی از معده شروع می شود اما در سنگدان و روده باریک نیز این دو نوع گوارش ادامه پیدا می کنند. از طرفی ترشحات کبد از طریق مجرایی به روده باریک می ریزند.

حذف سلول های اضافی از بخش های عملکردی مانند پرده های بین انگشتان پا در دوران جنینی برخی پرنده‌گان مثالی از مرگ برنامه ریزی شده سلول است.

از نظر اینمی، آنفلوانزا پرنده‌گان را ویروسی پدید می آورد که می تواند سایر گونه ها، از جمله انسان را نیز آلوده کند. این ویروس به شش ها حمله می کند و سبب می شود دستگاه ایمنی بیش از حد معمول فعالیت کند. بدین ترتیب، به تولید انبوه و بیش از اندازه لغوسیت های T می انجامد.

تنفس در پرنده‌گان

پرنده‌گان علاوه بر شش دارای ساختارهایی به نام کیسه های هوادار هستند که کارایی تنفس آنها را نسبت به پستانداران افزایش می دهد. کیسه های هوادار انعطاف پذیرند و در تمام حفره بدنی، دو طرف گردن و استخوان های بازو وجود دارند. در پرنده‌گان پنج

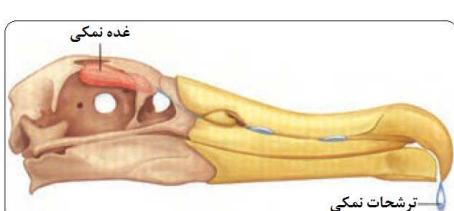

کیسه هوادار جلوی و چهار کیسه هوادار عقبی که یکی از آن ها بین دو شش مشترک است وجود دارد. پرنده‌گان به علت پرواز، نسبت به سایر مهره داران انرژی بیشتری مصرف می کنند و بنابراین به اکسیژن بیشتری نیاز دارند.

نحوه لقاح و حفاظت از جنین

پرنده‌گان لقاح داخلی دارند. البته اندازه تخمک در جانوران مختلف بستگی به میزان اندوخته دارد. در جانوران تخم گذار اندوخته غذایی تخمک زیاد است؛ زیرا در دوران جنینی ارتباط غذایی بین مادر و جنین وجود ندارد.

در جانورانی که لقاح داخلی دارند، حفاظت جنین به صورت های متفاوتی انجام می شود. در جانوران تخم گذار وجود پوسته ضخیم در اطراف تخم از جنین محافظت می کند. البته برای محافظت بیشتر، پرنده‌گان روی تخم ها می خوابند.

در برخی از خزندگان و پرنده‌گان دریایی و بیابانی که آب دریا یا غذای نمک دار مصرف می کنند می توانند نمک اضافه را از طریق غدد نمکی نزدیک چشم یا زبان (در پرنده بالای کاسه چشم)، به صورت قطره های غلیظ دفع کنند. ساختار کلیه در خزندگان و پرنده‌گان مشابه است و توانمندی باز جذب آب زیادی دارد.

پستانداران

این گروه نیز از تکامل خزندگان بوجود آمده اند. دارای قلب چهارحفره ای، گردش خون بسته و اسکلت داخلی اند. از نظر تنفسی دارای شش هستند. سازوکار تنفسی در پستانداران به صورت مکش حاصل از فشار منفی است. در ضمن شش ها خون تیره را به از بطن راست می گیرند و خون روشن برای تامین بخش هایی از آن، از آئورت دریافت تامین می شود. در پستانداران همانند پرنده‌گان و برخی خزندگان جدایی کامل بطن ها رخ می دهد. در ضمن در انسان و بسیاری از پستانداران، گویچه های قرمز هسته و بیشتر اندامک های خود را از دست می دهند.

پستاندارانی همچون خفاش برخی گل ها (بیشتر سفید رنگ و شیپوری شکل) را گرده افشاری کرده و در شب تغذیه می کنند. از طرفی بیشتر پستانداران نظام چندهمسری دارند.

نحوه لقاح و حفاظت از جنین

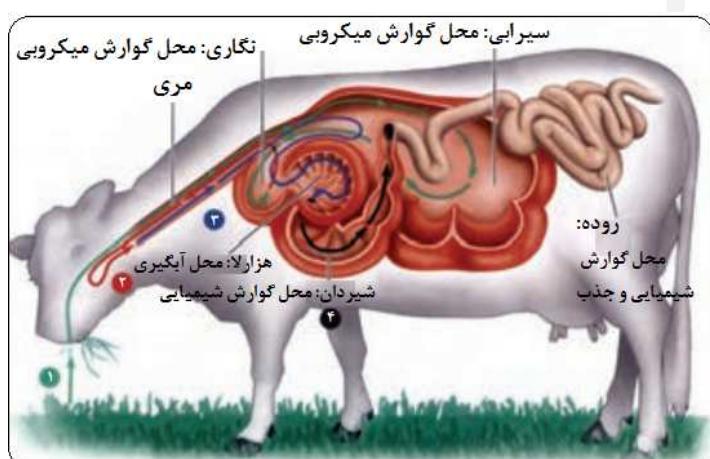
پستانداران لقاح داخلی دارند. در پستانداران به دلیل ارتباط خونی بین مادر و جنین میزان اندوخته تخمک که مخلوطی از مواد مغذی متفاوت است کم می باشد. در جانورانی که لقاح داخلی دارند، حفاظت جنین به صورت های متفاوتی انجام می شود. در جانوران تخم گذار وجود پوسته ضخیم در اطراف تخم از جنین محافظت می کند. البته برای محافظت بیشتر پستاندار تخم گذاری مثل پلاتی پوس، تخم را در بدن خود نگه می دارد و چند روز مانده به تولد نوزاد، تخم گذاری می کند و روی آنها می خوابد تا مراحل نهایی رشد و نمو طی شود. در پستانداران کیسه دار، مثل کانگورو جنین ابتدا درون رحم ابتدایی مادر رشد و نمو را آغاز می کند. به دلیل مهیا نبودن شرایط به صورت نارس متولد می شود و خود را به درون کیسه ای که بر روی شکم مادر است می رساند. در آنجا ضمن حفاظت، از غدد شیری درون آن تغذیه می کند تا مراحل رشد و نمو را کامل کند.

در پستانداران جفت دار، جنین درون رحم مادر رشد و نمو را آغاز و از طریق اندامی به نام جفت با خون مادر مرتبط می شود و از آن تغذیه می کند. در این جانوران، بهترین شرایط ایمنی و تغذیه برای جنین مهیاست. پس از تولد هم از غدد شیری مادر تغذیه می کند تا زمانی که بتواند به طور مستقل به زندگی ادامه دهد. در مجموع می توان گفت در پستانداران روش محافظت و تغذیه از جنین متفاوت است اما همه پستانداران به نوزادان خود شیر می دهند.

گوارش در پستانداران

از نظر گوارشی، پستانداران دارای گوارش برون سلوی و لوله گوارش هستند. پستانداران نشخوارکننده، نظیر گاو و گوسفند، معدہ چهار قسمتی دارند. در این جانوران، معده شامل کیسه بزرگی به نام سیرابی؛ بخش کوچکی به نام نگاری؛ یک اتاقک لایه لایه به نام هزارلا و معدہ واقعی یا شیردان است. این جانوران به سرعت غذا می خورند تا در فرصت مناسب یا مکانی امن، غذا را با نشخوارکردن وارد دهان کنند و بجوند. ابتدا غذای نیمه جویده به سرعت بلعیده و وارد سیرابی می شود و در آنجا در معرض میکروب ها قرار می گیرد. میکروب ها به کمک حرارت بدن، ترشح مایعات و حرکات سیرابی، تا حدودی توده های غذا را گوارش می دهند. این توده ها به نگاری وارد و به دهان بر

می گردند. در این زمان غذا به طور کامل، جویده و دوباره به سیرابی وارد می شود؛ بیشتر حالت مایع پیدا می کند و سپس به نگاری جریان می یابد. مواد از آنجا به هزارلا رفته، تا حدودی آبگیری و سرانجام به شیردان وارد می شود. در این محل آنزیم های گوارشی وارد عمل می شوند و گوارش ادامه پیدا می کند. جذب مواد غذایی گوارش یافته در روده انجام می شود. بنابراین غذا سه بار از مری می گذرد و دوبار وارد سیرابی و نگاری می شود و جهت حرکت غذا در بخشی از لوله گوارش نشخوارکننده دوطرفه است.

در نشخوارکنندها وجود میکروب ها برای گوارش سلولز ضروری است. سلولز مقدار زیادی انرژی دارد ولی اغلب جانوران قادر توانایی تولید آنزیم سلولاز برای گوارش آن هستند. در گیاه خواران غیرنشخوارکننده، معده چهار قسمتی وجود ندارد و عمل گوارش میکروبی، پس از گوارش آنزیمی صورت می گیرد. مثلاً در اسب، میکروب هایی که در روده کور جانور زندگی می کنند، سلولز را هیدرولیز می کنند. از آنجا که گوارش سلولز در روده باریک این جانور انجام نمی شود، بخشی از مواد غذایی دفع می شوند.

حرکت در جانوران

جانوران حداقل در بخشی از زندگی خود می توانند از جایی به جای دیگری حرکت کنند. شیوه های حرکتی در جانوران بسیار متنوع است. شنا کردن، پرواز کردن، دویدن و خزیدن، نمونه هایی از این حرکات اند. با این وجود، اساس حرکت در جانوران مشابه

است؛ برای حرکت در یک سو، جانور باید نیرویی در خلاف آن وارد کند. برای انجام حرکت، جانوران نیازمند ساختارهای اسکلتی و ماهیچه‌ای هستند.

سلول‌های مژکدار و تازکدار

مژکدار: سلول پوششی در مخاط تنفسی انسان، گیرنده‌های بویایی و چشایی، گیرنده‌های شنوایی و تعادلی در گوش، سلول‌های گیرنده مکانیکی در خط جانبی ماهی، سلول‌های مژکدار مخاط لوله رحم، در پارامسی

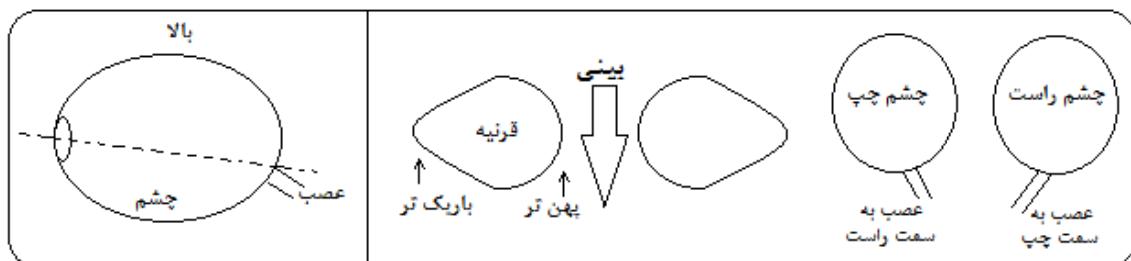
تازکدار: برخی سلول‌های حفره گوارشی هیدر، سلول یقه دار در اسفنج، اسپرم و اسپرماتید در انسان، سلول جنسی نر در برخی گیاهان مثلًا خزه،

لازم به ذکر است که سلول‌های پوششی روده باریک و سلول‌های مکعبی لوله پیچ خورده نزدیک نفرون‌ها دارای ریزپر ز هستند.

تشریح چشم گاو

بررسی ویژگی‌های ظاهری چشم: برای تشخیص بالا و پایین چشم، فاصله عصب بینایی تا قرنیه را در نظر بگیرید. سطحی که در آن فاصله، عصب تا روی قرنیه بیشتر است، بالای چشم و سطح دیگر، پایین آن است.

برای تشخیص چپ یا راست بودن چشم، آن را طوری در دست بگیرید که سطح بالایی آن رو به بالا بشود. قرنیه به شکل تخم مرغ دیده می‌شود و بخش پهن تر آن به سمت بینی و بخش باریک تر آن به سمت گوش قرار دارد. راه دیگر بررسی عصب بینایی است. این عصب پس از خروج از چشم به سمت مخالف، خم می‌شود.

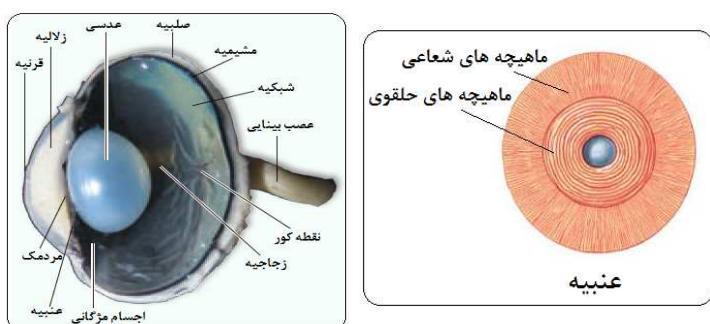

در ادامه، بافت‌های چربی بین ماهیچه‌ها و کره چشم را جدا و ماهیچه‌های آنرا مشاهده کنید. ماهیچه‌ها را با قیچی از کره چشم جدا کنید. چشم را روی ظرف تشریح قرار دهید و با چاقوی جراحی، صلبیه را در فاصله یک سانتی متری از قرنیه سوراخ کنید و با قیچی دورتا دور قرنیه را در این فاصله برش دهید.

دقت کنید قیچی را خیلی درون کره چشم فرو نبرید تا زجاجیه آسیب نماید. پس از برش، می‌توانید سه لایه چشم و بخش‌های تشکیل دهنده آنها و نقطه کور را ببینید. لایه شبکیه بسیار نازک است، دقت کنید هنگام کار جمع نشود. در پشت شبکیه لایه درخشنان قرار دارد.

در کنار عدسی، اجسام مژگانی و تارهای آویزی که عدسی را احاطه کرده‌اند، دیده می‌شوند. عدسی را به آرامی خارج و مایع زلالیه و زجاجیه ژله‌ای را مشاهده کنید. در این حالت، زلالیه به طور کامل شفاف نیست؛ زیرا مقداری از دانه‌های سیاه ملانین از بخش‌های دیگر چشم در آن رها شده‌اند. جسم مژگانی به شکل حلقه‌ای دور محل استقرار عدسی قرار دارد. درون این حلقه،

عنبهیه قرار دارد که نازک تر و شامل ماهیچه‌های صاف حلقوی (تنگ کننده مردمک) و شعاعی (گشادکننده مردمک) است. سوراخ وسط عنبهیه همان مردمک است. جسم مژگانی و عنبهیه به آسانی جدا می‌شوند و در زیر آنها قرنیه شفاف و برآمده دیده می‌شود.

تشریح شش گوسفند

ویژگی ظاهری: شش به علت دارا بودن کیسه‌های هوایی فراوان، حالتی اسفنج گونه دارد. شش راست از شش چپ بزرگ‌تر است. شش راست از سه قسمت یا آپ (لوب) و شش چپ از دو قسمت تشکیل شده است.

تشخیص شش راست و چپ

به دو روش می‌توان سطح جلویی و پشتی نای و شش‌ها (و در نتیجه راست و چپ آن‌ها) را تشخیص داد:

۱) نای در جلو و مری در پشت قرار گرفته است و به این ترتیب می‌توانید سطح جلویی و پشتی نای و شش‌ها (و در نتیجه راست و چپ آن‌ها) را نیز مشخص کنید.

۲) مری را جدا کنید. برای تشخیص سطح جلویی و پشتی نای در حالتی که مری از آن جدا شده است، کافی است به یاد داشته باشید که غضروف‌های نای C شکل‌اند. این وضعیت باعث می‌شود که در نای، قسمت دهانه حرف C از سایر قسمت‌ها نرم‌تر باشد. این قسمت، محل اتصال نای به مری و بنابراین سطح پشتی نای است.

بورسی ساختارهای درونی

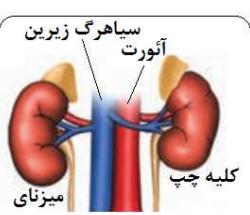
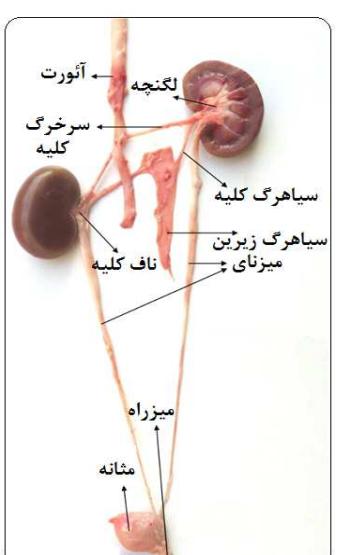
نای را از قسمت نرم آن (دهانه حرف C) در طول، برش دهید تا به نزدیکی شش‌ها برسید. در نای گوسفند، قبل از دو نایزه اصلی، یک انشعاب سوم هم مشاهده می‌شود که به شش راست می‌رود. نایزه‌های اصلی بعد از مدخل این انشعاب مشاهده می‌شود. برش طولی نای را از مدخل نایزه اصلی ادامه دهید. دقت کنید که بریدن نایزه اصلی به سادگی نای نیست و این به علت ساختار غضروف‌های نایزه است که در ابتدا به صورت حلقه کامل و بعد به صورت قطعه قطعه است. در طول نای، مدخل‌های نایزه‌های بعدی قابل مشاهده است.

اگر تکه ای از شش را بُریید، در مقطع آن سوراخ‌هایی را مشاهده می‌کنید که به سه گروه قابل تقسیم اند:
 الف) نایزه‌ها، ب) سرخرگ‌ها، ج) سیاهه‌گها. لبه نایزه‌ها به علت دارا بودن غضروف، زبر است و به این ترتیب از دو رگ دیگر قابل تشخیص است. سرخرگ‌ها دیواره محکم‌تری نسبت به سیاهه‌گها دارند و به همین علت، برخلاف سیاهه‌گها دهانه آنها حتی در نبود خون هم باز است اما دهانه سیاهه‌گها در نبود خون بسته است.

مراحل تشریح کلیه گوسفند

۱) یک کلیه گوسفند تئیه کنید. اگر چربی‌های اطراف آن کنده نشده باشد بهتر است (۲) در بین چربی‌ها میزنای، سرخرگ و سیاهه‌گ کلیه را تشخیص دهید (۳) کپسول یا پوشش کلیه با بریدن قسمتی از آن به راحتی جدا می‌شود (۴) با یک برش طولی در سطح محدب کلیه، آن را باز کنید. لگنچه با رنگ سفید مشخص است. با قیچی در بالایستون‌های کلیه برش هایی ایجاد کنید تا هرم‌های کلیه بهتر مشاهده شوند. سرخرگ‌ها و سیاهه‌گ‌ها بین هرمی در این ستون‌ها دیده می‌شوند.

در وسط لگنچه، منفذ میزنای مشخص است با وارد کردن سوند و جلو بردن آن درون میزنای می‌توانید اطمینان پیدا کنید که میزنای را درست تشخیص داده اید. ضخامت دیواره و محل قرار گرفتن این رگ‌ها باهم متفاوت است. ادامه سرخرگ‌ها و سیاهه‌گ‌ها در بخش قشری، رگ‌های قوسی را می‌سازند. با له کردن بخش قشری مقابل هر هرم می‌توانید رگ‌های شعاعی را نیز مشاهده کنید. در ضمن طبق شکل کتاب درسی، میزنای چپ بلندتر است و به علت موقعیت سیاهه‌گ زیرین و آورت، طول سرخرگ کلیه راست، بلندتر از چپ و سیاهه‌گ آن کوتاه‌تر است.

تشريح مغز گوسفند

بررسی بخش های خارجی مغز

الف) مشاهده سطح پشتی: مغز را مانند شکل در ظرف تشريح قرار دهید. روی مغز بقایای پرده مننژ وجود دارد. آنها را جدا کنید تا شباهای مغز بهتر دیده شوند. کدام بخش های مغز را با مشاهده سطح پشتی آن می توانید ببینید؟

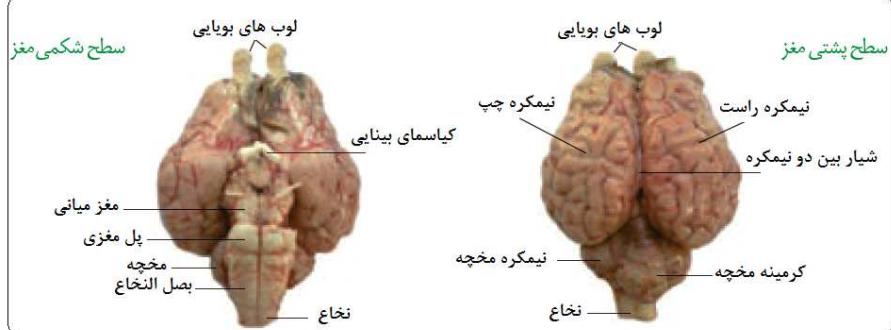
ب) مشاهده سطح شکمی مغز: با قیامنده مننژ را به آرامی جدا کنید و بخش های مغز را در این سطح مشاهده کنید.

مشاهده بخش های درونی مغز:

مغز را طوری در ظرف تشريح قرار دهید که سطح پشتی آن را ببینید. با انگشتان شست، به آرامی دو نیمکره را از محل شیار بین آنها از یکدیگر فاصله دهید و بقایای پرده های مننژ را از بین دو نیمکره خارج کنید تا نوار سفید رنگ رابط پینه ای را ببینید.

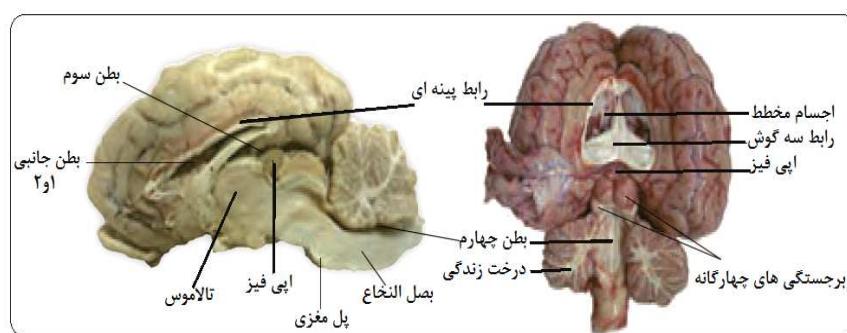
در حالی که نیمکره های مخ از هم فاصله دارند، با نوک چاقوی جراحی، در جلوی رابط پینه ای، برش کم عمقی ایجاد کنید و به آرامی فاصله نیمکره ها را بیشتر کنید تا

رابط سه گوش را در زیر رابط پینه ای مشاهده کنید. دو طرف این رابط ها، فضای بطن ها ۱ و ۲ مغز و داخل آن ها، اجسام مخطط قرار دارند. شبکه های مویرگی که مایع مغزی - نخاعی را ترشح می کند نیز درون این بطن ها دیده می شوند.

در مرحله بعد به کمک چاقوی جراحی در رابط سه گوش، برش طولی ایجاد کنید تا در زیر آن، تالاموس ها را ببینید. دو تالاموس با یک رابط به هم متصل اند و با کمترین فشار از هم جدا می شوند. در عقب تالاموس ها، بطن سوم و در لبه پایین این بطن،

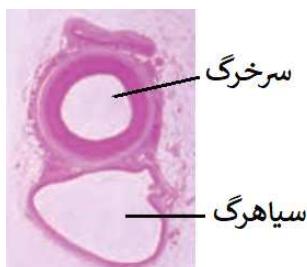
رومگزی (اپی فیز یا پینه آل) را ببینید. در عقب اپی فیز برجستگی های چهارگانه قرار دارند که دوبرجستگی فوقانی بزرگتر از دوتای تحتانی است. در مرحله بعدی کرمینه مخچه را در امتداد شیار بین دو نیمکره مخچه برش دهید تا درخت زندگی و بطن چهارم مغز را ببینید.

تشريح قلب گوسفند

الف) مشاهده شکل ظاهری:

سطح پشتی قلب تخت اما سطح شکمی آن برآمده است. بطن چپ، دیواره قطوتری دارد و رگ های اکلیلی (کرونری) را مشاهده و آنها را در جلو و عقب قلب، مقایسه کنید. در بالای قلب، سرخرگ ها و سیاهرگ ها قابل مشاهده اند. دیواره سرخرگ ها و سیاهرگ ها را با هم مقایسه شوند.

ب) مشاهده بخش‌های درونی قلب

گمانه شیاردار را از دهانه سرخرگ ششی به بطن راست وارد کنید. دیواره سرخرگ و بطن را در امتداد سوند، با قیچی ببرید. با بازکردن آن، دریچه سینی، سه لختی، برآمدگی‌های ماهیچه‌ای و طناب‌های ارتحاعی را می‌توان دید. به همین روش، سرخرگ آئورت و بطن چپ را شکاف دهید و جزئیات بطن چپ را مشاهده کنید. در ابتدای سرخرگ آئورت، بالای دریچه سینی، می‌توانید دو ورودی سرخرگ‌های کرونری را ببینید. با عبور دادن گمانه از میان دریچه‌های دولختی و سه لختی به سمت بالا و بریدن دیواره در مسیر سوند، می‌توانید دیواره داخلی دهلیزها و سیاهرگ‌های متصل به آنها را بهتر ببینید.

درسمت چپ قلب، خون روشن چهار سیاهرگ ششی به دهلیز چپ می‌ریزد و خون روشن از طریق یک سرخرگ آئورت از بطن چپ خارج می‌شود و در سمت راست آن، خون تیره‌ی سه سیاهرگ (دو سیاهرگ زیرین و زبرین و یک سیاهرگ کرونر) وارد دهلیز راست شده و خون تیره بطن راست از طریق یک سرخرگ ششی خارج می‌گردد.

